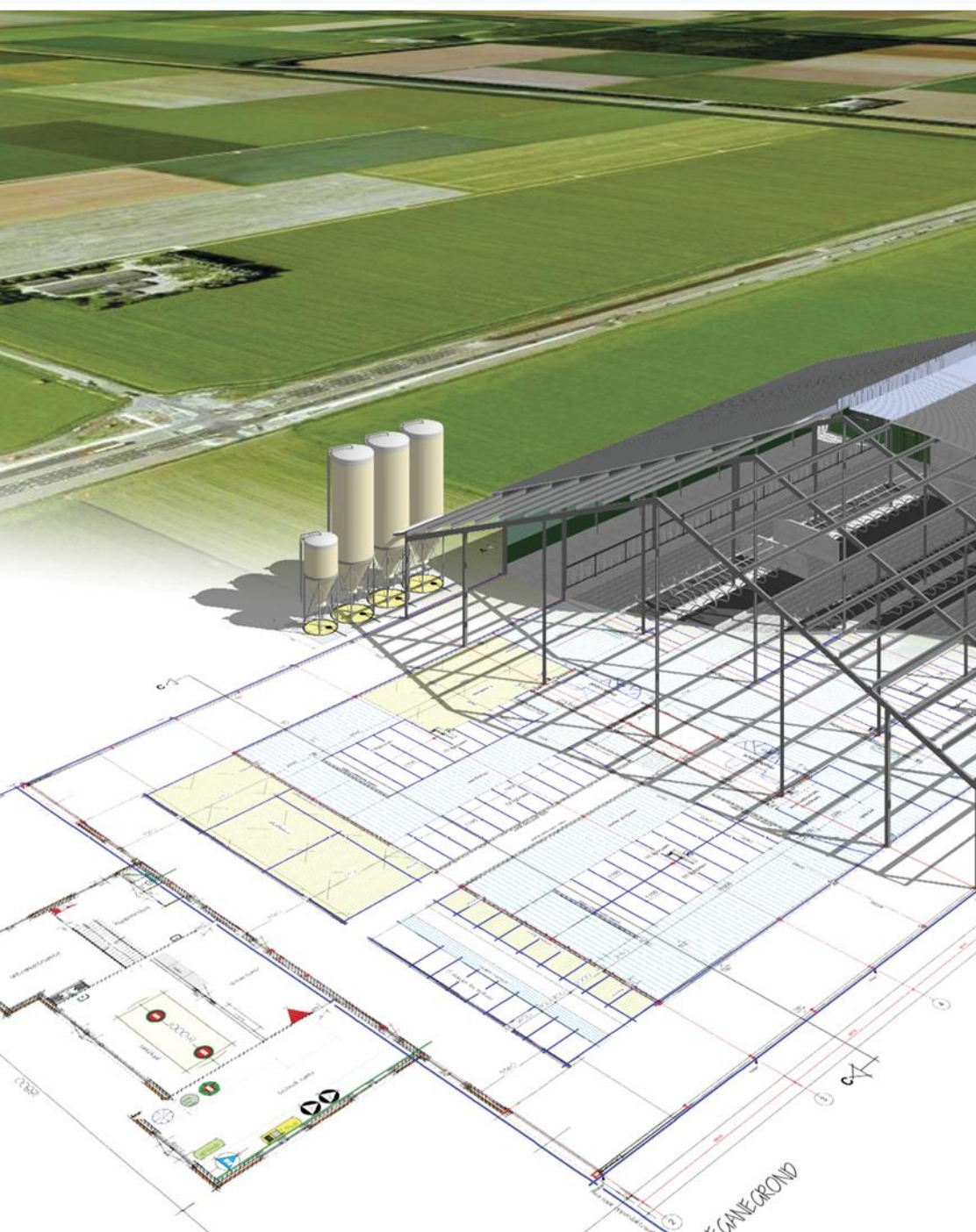

Reedijk 6 Moergestel

Wijzigingsplan

Wijzigingsplan Reedijk 6 Moergestel

Locatie
Reedijk 6
5066 CS Moergestel

Agra-Matic B.V.
Postbus 396
6710 BJ Ede

Datum: 7 juni 2022
Status: vastgesteld

INHOUD

1	Inleiding.....	4
1.1	Aanleiding en doel.....	4
1.2	Ligging plangebied.....	5
1.3	Vigerend bestemmingsplan.....	6
1.4	Leeswijzer	7
2	Planbeschrijving	8
2.1	Huidige situatie	8
2.2	Gewenste situatie.....	8
2.3	Landschappelijke inpassing	10
3	Beleidskader	12
3.1	Rijksbeleid.....	12
3.1.1	Nationale Omgevingsvisie (NOVI).....	12
3.1.2	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	13
3.1.3	AMvB Ruimte	14
3.1.4	Omgevingsvisie Noord-Brabant	14
3.1.5	Interim omgevingsverordening Noord-Brabant	15
3.2	Gemeentelijk beleid.....	19
3.2.1	Omgevingsvisie Oisterwijk	20
4	Omgevingsaspecten	21
4.1	Vormvrije m.e.r.-beoordeling.....	21
4.2	Bedrijven en milieuzonering	21
4.3	Geur	22
4.4	Luchtkwaliteit	23
4.5	Geluid.....	25
4.6	Bodem.....	25
4.7	Ecologie	26
4.7.1	Gebiedsbescherming	26
4.7.2	Soortenbescherming	30
4.8	Archeologie	33

4.9	Cultuurhistorie	34
4.10	Waterparagraaf	35
4.10.1	Relevant beleid	35
4.10.2	Bodemsamenstelling en geohydrologische situatie	37
4.10.3	Hydrologisch neutraal bouwen	37
4.10.4	Kwaliteit van te lozen en infiltreren hemelwater	38
4.10.5	Gemeentelijk waterbeleid, Verordening afvoer hemelwater en grondwater 2018	38
4.11	Externe veiligheid	42
4.12	Verkeer en parkeren	46
4.13	Gezondheid	48
5	Uitvoerbaarheid	49
5.1	Economische uitvoerbaarheid	49
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	49
6	Juridische planbeschrijving	52
6.1	Algemeen	52
6.2	Wijzigingsplan	52
6.3	Regels	52
	Bijlagen	53
	Bijlage 1	0
	Bijlage 2	1
	Bijlage 3	2
	Bijlage 4	3
	Bijlage 5	4
	Bijlage 6	5

Bijlage 76

Bijlage 87

Bijlage 98

Bijlage 109

1 INLEIDING

1.1 AANLEIDING EN DOEL

Initiatiefnemer exploiteert een agrarisch bedrijf aan de Reedijk 6 in Moergestel. Op het bedrijf mogen, conform de verleende omgevingsvergunning milieu, 3.592 vleesvarkens en 10 volwassen paarden (3 jaar en ouder) gehuisvest worden. De initiatiefnemer heeft besloten de varkenshouderij volledig te staken en zich aan te melden voor de Subsidieregeling sanering varkenshouderijen (vanaf nu: Srv). Dit betekent dat alle stallen, waarin op dit moment varkens worden gehuisvest, worden gesloopt. Het is de wens van initiatiefnemer om de komende jaren de bestaande paardenhouderij op deze locatie door te ontwikkelen tot een modern en toekomstgerichte paardenhouderij. Hiervoor worden bestaande bedrijfsgebouwen geschikt gemaakt (die niet ten dienste stonden van de varkenshouderij) en worden nieuwe bedrijfsgebouwen en voorzieningen opgericht. Met deze nieuwe bedrijfsvorm kan de initiatiefnemer de beëindiging van de veehouderij bewerkstelligen en een rendabele toekomstige bedrijfsvoering waarborgen. Tevens wordt met het beoogde initiatief leegstaande agrarische bebouwing, en daarmee verpaupering van de omgeving, voorkomen. Voor de omgeving is het verdwijnen van de intensieve veehouderij een kwaliteitsimpuls.

Op 4 maart 2019 is voor deze plannen een principeverzoek ingediend. Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Oisterwijk heeft op 10 december 2019 besloten om in principe medewerking te verlenen aan het initiatief aan de Reedijk 6 in Moergestel om de varkenshouderij te beëindigen, de stallen te saneren en een gebruiksgerichte paardenhouderij voor maximaal 20 paarden voort te zetten.

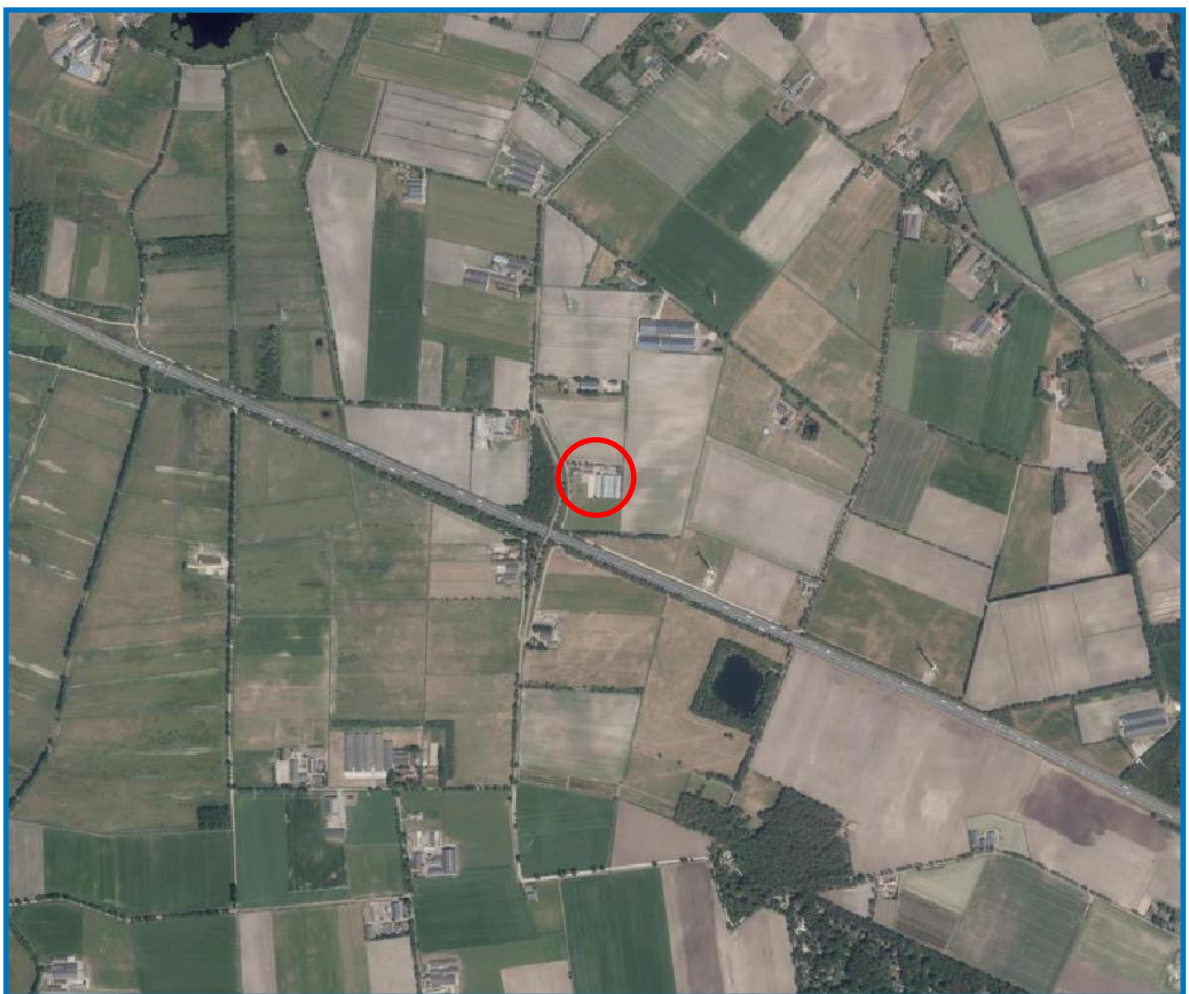
Op basis van de huidige en toekomstige ontwikkelingen binnen de paardenhouderij is een omvang van 20 paarden te klein om te kunnen spreken van een toekomstgerichte paardenhouderij van voldoende omvang om een inkomen uit te halen. Daarnaast biedt de saneringsregeling varkenshouderij (Srv) de mogelijkheid om 15% van de vergunde ammoniakrechten te benutten om een doorstart te maken in een nieuwe bedrijfstak, zoals paardenhouderij. Beide zaken samen geven aanleiding om ten aanzien van de omvang van het beoogde bedrijf af te wijken van het principebesluit uit 2019. In overleg met medewerkers van de gemeente is besloten om niet opnieuw een principeverzoek in te dienen maar om direct het wijzigingsplan op te stellen.

De locatie heeft de enkelbestemming 'Agrarisch' met de functieaanduidingen 'specifieke vorm van agrarisch – veehouderij' en 'intensieve veehouderij'. Binnen het bouwvlak is de exploitatie van een intensieve veehouderij, een niet-intensieve veehouderij en een paardenhouderij toegestaan. Nu de varkenshouderij ter plaatse is gestaakt, dient de functieaanduiding 'intensieve veehouderij' te worden verwijderd om de varkenshouderij in planologisch opzicht te beëindigen. Dit is een voorwaarde van de Srv. Het vigerende bestemmingsplan bevat hiertoe een wijzigingsbevoegdheid. Het onderhavige wijzigingsplan is het planologisch-juridisch kader voor de gewenste ontwikkelingen.

1.2 LIGGING PLANGEBIED

Het perceel Reedijk 6 te Moergestel ligt in het agrarische buitengebied van de gemeente Oisterwijk, ten zuidoosten van de kern Moergestel (op een afstand van circa 2,4 kilometer). Het bedrijf ligt aan een rustige erfontsluitingsweg, ten noorden van de snelweg A58. Kadastraal staat het perceel bekend als gemeente Oisterwijk, sectie K, nummer 1195. De luchtfoto (zie figuur 1.1 op de volgende pagina) toont de ligging van het plangebied – rood omcirkeld.

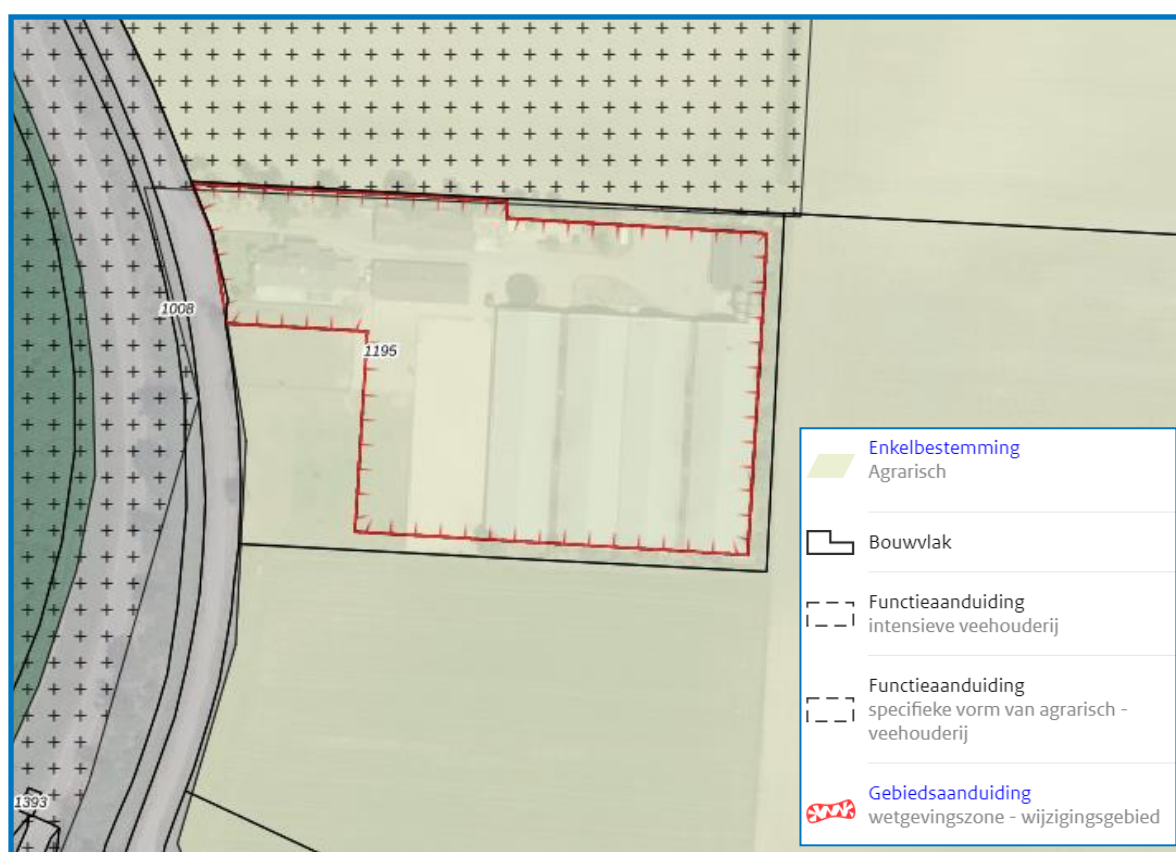
Het gebied valt onder het jonge heide ontginningslandschap. Dit landschap is te herkennen aan de grootschalige, rechthoekige verkaveling met grote agrarische bedrijven en rechte wegen. Afgezien van erfbeplanting en groenstructuren langs de wegen, is het een open en weids landschap. Het bedrijf is omringd door agrarische percelen en enkele agrarische bedrijven (waaronder intensieve veehouderijen). Aan de overzijde van de Reedijk zijn gronden gelegen met een natuurbestemming. Sporadisch is in het gebied een burgerwoning aanwezig. Ten noorden van het plangebied, aan de Heirbaan, bevindt zich de dichtstbijzijnde burgerwoning, op een afstand van circa 470 meter. De dichtstbijzijnde bedrijfswoning is gelegen aan de Reedijk 4 op circa 210 meter afstand.

Figuur 1.1 Luchtfoto omgeving plangebied (bron: www.ruimtelijkeplannen.nl)

1.3 VIGEREND BESTEMMINGSPLAN

Het vigerende bestemmingsplan ter plaatse van het plangebied betreft het bestemmingsplan “Buitengebied, correctieve herziening” (d.d. 16-04-2015) van de gemeente Oisterwijk. Conform dit bestemmingsplan is het plangebied voorzien van de enkelbestemming ‘Agrarisch’. Ter plaatse van de woning en de bedrijfsgebouwen is een bouwvlak gelegen, voorzien van de functieaanduidingen ‘intensieve veehouderij’ en ‘specifieke vorm van agrarisch – veehouderij’. De oppervlakte van het bouwvlak bedraagt circa 97 are en 50 centiare. Het bouwvlak heeft tevens de gebiedsaanduiding ‘wetgevingszone – wijzigingsgebied’. Aangezien deze aanduiding betrekking heeft op de vergroting of vormverandering van het bouwvlak van een intensieve veehouderij of niet-intensieve veehouderij blijft dit verder buiten beschouwing. De vorm en oppervlakte van het huidige bouwvlak wijzigen niet. Figuur 1.2 op de volgende pagina betreft een uitsnede van de verbeelding.

Figuur 1.2 Uitsnede verbeelding vigerend bestemmingsplan (bron: www.ruimtelijkeplannen.nl)

De voor ‘Agrarisch’ aangewezen gronden zijn onder andere bestemd voor:

- ▶ de uitoefening van (vollegronds)teeltbedrijven, en – buiten de bouwvlakken – niet-intensieve veehouderij en paardenhouderij;

en tevens voor:

- ▶ ter plaatse van de aanduiding ‘specifieke vorm van agrarisch – veehouderij’: een niet- intensieve veehouderij en paardenhouderij;
- ▶ ter plaatse van de aanduiding ‘intensieve veehouderij’: intensieve veehouderij en paardenhouderij.

Gebouwen dienen binnen het bouwvlak opgericht te worden. Voor de oppervlakte aan bedrijfsbebouwing ten behoeve van een veehouderij op de gronden met de hiervoor genoemde aanduidingen geldt de bestaande oppervlaktemaat als maximum. Voor overige bedrijfsgebouwen en overkappingen geldt geen maximale oppervlaktemaat. De goothoogte van dergelijke gebouwen mag maximaal 7 meter bedragen; de bouwhoogte maximaal 11 meter. Per bouwvlak is ten hoogste één bedrijfswoning toegestaan, met een maximale inhoud van 750 m³. De oppervlakte aan bijgebouwen bij een bedrijfswoning bedraagt maximaal 100 m².

De geplande ontwikkeling van de paardenhouderij vindt volledig binnen het vigerende bouwvlak plaats. De ontwikkeling en exploitatie van een paardenhouderij is toegestaan binnen de functieaanduiding 'specifieke vorm van agrarisch – veehouderij'.

Om de varkenshouderij in planologisch opzicht te beëindigen, is het verwijderen van de aanduiding 'intensieve veehouderij' noodzakelijk. In artikel 3.7.7 van het vigerende bestemmingsplan is weergegeven dat burgemeester en wethouders het plan kunnen wijzigen door de aanduidingen 'intensieve veehouderij' te verwijderen, indien op het betreffende bouwvlak de intensieve veehouderij of de neventak intensieve veehouderij feitelijk is beëindigd.

Voorliggend wijzigingsplan geeft uitvoering aan de genoemde wijzigingsbevoegdheid. De noodzaak voor de omschreven wijziging wordt nader toegelicht in hoofdstuk 2. In dit hoofdstuk komt eveneens de landschappelijke inpassing aan de orde. In hoofdstuk 4 wordt gemotiveerd dat het verwijderen van de aanduiding 'intensieve veehouderij' van het bouwvlak aan de Reedijk 6 een positief effect heeft op de aanwezige waarden en het woon- en leefmilieu ter plaatse. Er is nader onderzoek uitgevoerd op het gebied van bijvoorbeeld geur, fijn stof, ammoniak, water en er is in het kader van de Omgevingsvergunning beperkte milieutoets (Obm) een vormvrije m.e.r.-beoordelingsnotitie uitgevoerd. Hierop is een m.e.r.-besluit genomen op 26 april 2021.

1.4 LEESWIJZER

Deze toelichting omvat naast dit hoofdstuk, zes andere hoofdstukken. Hoofdstuk twee geeft een beschrijving van de huidige en de gewenste situatie. In hoofdstuk drie komt het relevante beleid aan bod. Hoofdstuk vier geeft een beschrijving van de relevante ruimtelijke en milieuaspecten. In hoofdstuk vijf wordt de juridische planomschrijving gegeven. Afsluitend komen in hoofdstuk zes de maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid aan de orde.

2 PLANBESCHRIJVING

2.1 HUIDIGE SITUATIE

Op het bedrijf aan de Reedijk 6 in Moergestel mogen, conform de vigerende omgevingsvergunning milieu, 3.592 vleesvarkens en 10 volwassen paarden worden gehouden. Naast de bedrijfswoning met bijgebouw zijn op het bedrijf diverse bedrijfsgebouwen en voorzieningen aanwezig:

- ▶ Twee stallen (tweekappers) met een oppervlakte van circa 35 x 60 m² voor in totaal 3.592 vleesvarkens (Rav-categorie D 3.2.12), stal met gedeeltelijk roostervloer, spoelgotensysteem met metalen driekantroosters; Groen Label BB 98.10.064.
- ▶ Twee stallen met een oppervlakte van circa 9 x 24 m² voor de 10 volwassen paarden, 3 jaar en ouder (Rav-categorie K 1.100).
- ▶ Een te handhaven werktuigenberging van circa 12 x 15 m².
- ▶ Naast de gebouwen bevinden zich op het erf een betonnen sleufsilo, een vaste mestopslag en een grote paardenbak.

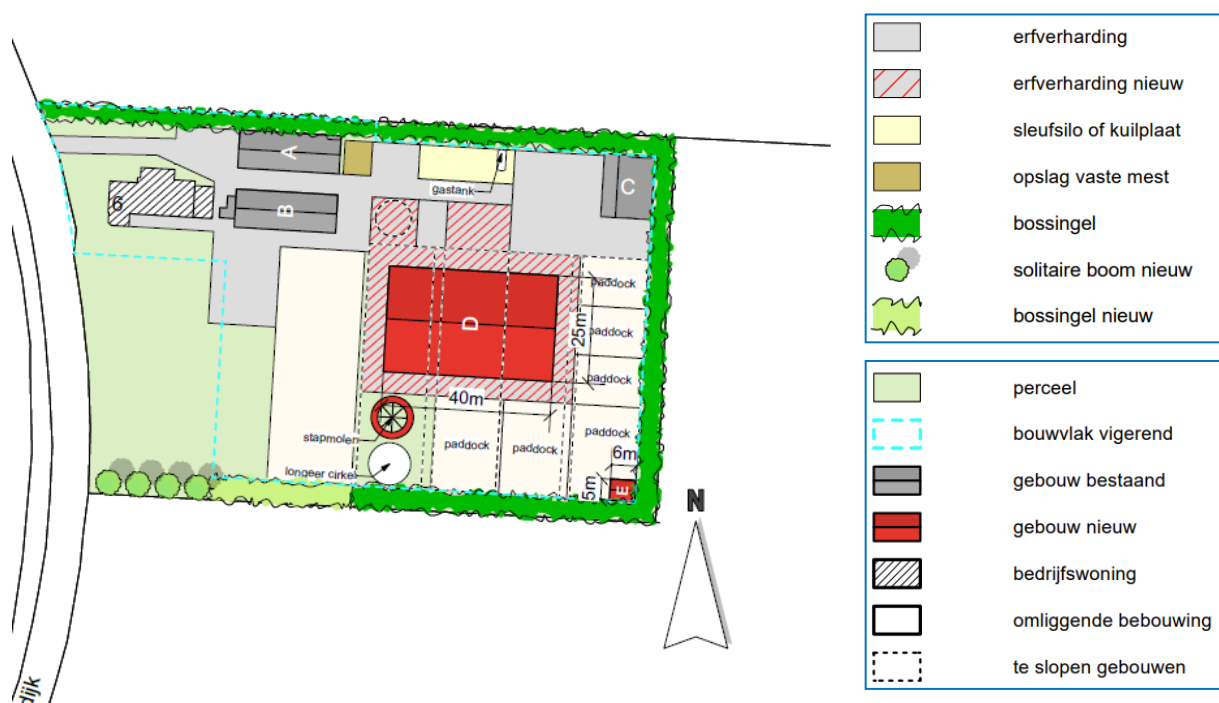
Van 25 november 2019 tot 15 januari 2020 konden varkenshouders zich aanmelden voor de Srv. De Srv is opgezet aangezien intensieve varkenshouderijen in bepaalde delen van Nederland risico's opleveren voor de gezondheid en de leefomgeving. Alleen de bedrijven die zijn gevestigd in een veedicht gebied kunnen gebruik maken van de regeling, mits ze voldeden aan de drempelwaarden voor geurhinder. Op basis van de vigerende vergunning voldeed de geuremissie en geurbelasting op omliggende woningen aan de drempelwaarde voor deelname aan de regeling. De veedichte gebieden bevinden zich in het concentratiegebied Oost en Zuid van de Meststoffenwet, waar ook onderhavig bedrijf is gelegen. Bijkomend voordeel van de regeling is een afname van de ammoniakemissies afkomstig van de veehouderij, de sanering van dit bedrijf en het inleveren van de dierrechten draagt dus ook bij aan de vermindering van de stikstofproblematiek.

Vanwege persoonlijke omstandigheden heeft initiatiefnemer besloten de varkenshouderij te beëindigen en zich aan te melden voor de Srv. Op basis van de Srv wordt een vergoeding ontvangen voor de in te leveren varkensrechten en 65% van de gecorrigeerde vervangingswaarde van de varkensstallen. Eén van de voorwaarden is dat er op de betreffende locatie geen intensieve veehouderij meer mag komen. Daartoe is onderhavig wijzigingsplan opgesteld.

2.2 GEWENSTE SITUATIE

Het is de wens van initiatiefnemer om de komende jaren de paardenhouderij op deze locatie verder te ontwikkelen tot een modern en toekomstgericht bedrijf. De bestaande varkensstallen zijn vanwege hun omvang, bouw- en goothoogte en de staat echter niet (meer) geschikt om te gebruiken voor de paardenhouderij. Daarnaast bestaat er vanuit de Srv de verplichting om de oude varkensstallen te slopen, dit betekent alle varkensstallen op het bedrijf volledig worden gesloopt. Omdat de werktuigenberging los staat van de varkenshouderij is deze niet inbegrepen in deelname aan de Srv. Daarnaast kan de werktuigenberging ook in de gewenste situatie een rol vervullen en wordt deze dus niet gesloopt. In totaal wordt ongeveer 4.000 m² aan varkensstallen gesaneerd in het kader van de Srv. Ter plaatse van de te slopen varkensstallen wordt een nieuwe pensionstal opgericht (zie figuur 2.1 op pagina 9). Met deze nieuwe bedrijfsvorm kan de initiatiefnemer de beëindiging van de veehouderij bewerkstelligen.

De huidige paardenhouderij, waar circa 10 paarden worden getraind, moet de komende jaren worden uitgebreid tot een omvang waarbij ruimte is voor het trainen en stallen van 36 paarden. Tot nu toe heeft initiatiefnemer zich alleen gericht op het houden van eigen paarden. Door grote investeringsprojecten, en daarmee de komst van een grote hoeveelheid aan hippische evenementen, is in de regio jaarrond grote vraag ontstaan naar permanente en tijdelijke stallingsplaatsen voor nationale en internationale paardenhouderijen. Initiatiefnemer wil hierop inspelen door de eigen paardenhouderij te combineren met een pensionstalling. Hierdoor ontstaat een toekomstbestendig verdienmodel.

Figuur 2.1 Overzicht gewenste situatie, met landschappelijke inpassing

De nieuwe pensionstal (stal D) krijgt een oppervlakte van circa 25 x 40 m² en wordt voorzien van maximaal 12 boxen van circa 3,1 x 3,5 m². Deze zal qua vorm en uitstraling passend zijn binnen de omgeving. Een moderne paardenhouderij moet daarbij beschikken over voldoende en kwalitatief hoogwaardige faciliteiten. Een stapmolen, longceercirkel, rijbakken met verlichting en diverse paddocks zijn in ieder geval noodzakelijk. De bestaande werktuigenberging wordt ingericht als opslag voor stro/hooi en voer. Daarnaast wordt een deel van de machines in deze loods gestald. Aan de zuidoostzijde van het perceel wordt een schuilstal (stal E) gerealiseerd voor 5 volwassen pony's (ouder dan 3 jaar). Deze stal wordt circa 30 m² groot.

De bestaande paardenstallen achter de woning blijven bestaan. In stal A worden de paarden in opfok gehuisvest (circa 14 dieren). In stal B is ruimte voor het stallen van 5 volwassen paarden. Ook komen in deze stallen moderne wasplaatsen en een zadelkamer. Een plattegrondtekening van de beoogde bedrijfsopzet is als bijlage 1 bij dit wijzigingsplan gevoegd.

Met de herontwikkeling wordt ervoor gezorgd dat leegstaand agrarisch vastgoed, en daarmee verpaupering van de omgeving, wordt voorkomen. Bovendien is er sprake van een aanzienlijke

milieuwinst en een verbetering van de ruimtelijke kwaliteit, door het saneren van overtollige bebouwing en het beëindigen van een intensieve veehouderij. Met voorgenomen veranderingen vindt er een behoorlijke afname plaats van de emissies van fijn stof, ammoniak en geur. Op het gebied van geur en fijnstof wordt 100% van de vergunde uitstoot weggenomen en ten aanzien van ammoniak 85%. Voor de omgeving is het verdwijnen van de veehouderij hiermee een belangrijke kwaliteitsimpuls.

De geplande ontwikkeling van de paardenhouderij vindt volledig binnen het huidige bouwvlak plaats. De ontwikkeling en exploitatie van een paardenhouderij is toegestaan binnen de aanwezige functieaanduiding 'specifieke vorm van agrarisch – veehouderij'. Om de varkenshouderij in planologisch opzicht te beëindigen, is het verwijderen van de aanduiding 'intensieve veehouderij' noodzakelijk. Met toepassing van artikel 3.7.7 van het vigerende bestemmingsplan wordt deze aanduiding van de locatie verwijderd.

2.3 LANDSCHAPPELIJKE INPASSING

Een bestemmingsplan in landelijk gebied moet gepaard gaan met een fysieke verbetering van het landschap. Daarnaast moet worden aangetoond hoe deze fysieke verbetering financieel, juridisch en feitelijk wordt verzekerd. Een verbetering kan onder andere bestaan uit een landschappelijke inpassing, behoud of herstel van cultuurhistorisch waardevolle bebouwing of terreinen, het slopen van bebouwing of aanleggen van extensieve recreatieve mogelijkheden.

Over de exacte invulling van de kwaliteitsverbetering zijn in het regionaal ruimtelijk overleg tussen gemeenten en provincie afspraken gemaakt. Binnen de gemeente Oisterwijk is de regeling "Werkafspraken kwaliteitsverbetering landschap Hart van Brabant, actualisering 2015" van toepassing (versie 26 november 2015). Hierin is de ontwikkeling aangemerkt als een categorie 1 ontwikkeling. Dit betreft ruimtelijke ontwikkelingen waarvoor de regels inzake kwaliteitsverbetering niet van toepassing zijn of worden geacht te zijn. Landschappelijke inpassing en ruimtelijke kwaliteitsverbetering zijn niet vereist. Dit is het geval bij ontwikkelingen die maatschappelijk zeer gewenst zijn, waartoe ook de beëindiging van een intensieve veehouderij gerekend kan worden. Voor de omgeving is het verdwijnen van de veehouderij een kwaliteitsimpuls. Bovendien is de uitbreiding van de paardenhouderij mogelijk binnen de regels van het vigerende bestemmingsplan.

Het plangebied wordt in de huidige situatie grotendeels omringd met beplanting. Langs de noord- en oostzijde van het perceel is een bossingel aanwezig. Ook langs een gedeelte van de zuidelijke perceelsgrens, ter plaatse van de varkensstallen, is een groenstrook aangebracht. Dit bestaande groen verkeert kwalitatief in een goede staat.

Na de nieuwbouw zal de bossingel aan de zuidzijde van het bedrijf worden verlengd in westelijke richting, tot circa 30 meter vanaf de openbare weg. Gekozen wordt voor een stevige robuuste groenstrook, bestaande uit beuk, linde, berk en noot als boomvormers, gecombineerd met bijvoorbeeld hazelaar, vuilboom, meidoorn en veldesdoorn. Voor wat betreft het laatste gedeelte van de zuidelijke perceelsgrens, tot aan de openbare weg, heeft meer transparantie de voorkeur. Hier worden een aantal solitaire bomen (streekeigen soorten) geplant. De bijgevoegde plattegrond van de beoogde bedrijfsopzet is voorzien van een situatietekening, waarop de landschappelijke inpassing is weergegeven (zie bijlage 1).

Op deze wijze is er sprake van een goede landschappelijke inpassing van de nieuwbouw. In combinatie met handhaving van het bestaande groen, ontstaat een landschappelijke en ecologische meerwaarde binnen – en mogelijk ook buiten – het plangebied. Hiermee wordt voldaan aan de beleidsdoelen van de gemeente Oisterwijk: het tegengaan van verrommeling van het buitengebied en het versterken van de landschaps- en natuurwaarden.

3 BELEIDSKADER

3.1 RIJKSBELEID

3.1.1 Nationale Omgevingsvisie (NOVI)

De Nationale Omgevingsvisie (NOVI) biedt een duurzaam perspectief voor de Nederlandse leefomgeving. Hiermee kan de Rijksoverheid inspelen op de grote uitdagingen die voor ons liggen. De NOVI biedt een kader, geeft richting en maakt keuzes waar dat kan. Tegelijkertijd is er ruimte voor regionaal maatwerk en gebiedsgerichte uitwerking. Omdat de verantwoordelijkheid voor het omgevingsbeleid voor een groot deel bij provincies, gemeenten en waterschappen ligt, kunnen inhoudelijke keuzes in veel gevallen het beste regionaal worden gemaakt. Met de NOVI zet de Rijksoverheid een proces in gang waarmee keuzes voor onze leefomgeving sneller en beter gemaakt kunnen worden.

Aan de hand van een toekomstperspectief op 2050 brengt de NOVI de langetermijnvisie in beeld. Op nationale belangen wil het Rijk sturen en richting geven. Die komen samen in vier prioriteiten:

- ▶ Ruimte voor klimaatadaptatie en energietransitie;
- ▶ Duurzaam economisch groeipotentieel;
- ▶ Sterke en gezonde steden en regio's;
- ▶ Toekomstbestendige ontwikkeling van het landelijk gebied.

De druk op de fysieke leefomgeving in Nederland is zo groot, dat belangen soms botsen. Het streven vanuit de NOVI is combinaties te maken en win-win situaties te creëren. Soms zijn er scherpe keuzes nodig en moeten belangen worden afgewogen. Hiertoe gebruikt de NOVI drie afwegingsprincipes:

- ▶ Combinaties van functies gaan voor enkelvoudige functies:
In het verleden is scheiding van functies vaak te rigide gehanteerd. Met de NOVI wordt gezocht naar maximale combinatiemogelijkheden tussen functies, gericht op een efficiënt en zorgvuldig gebruik van de ruimte.
- ▶ Kenmerken en identiteit van een gebied staan centraal:
Wat de optimale balans is tussen bescherming en ontwikkeling, tussen concurrentiekracht en leefbaarheid, verschilt van gebied tot gebied. Sommige opgaven en belangen wegen in het ene gebied zwaarder dan in het andere.
- ▶ Afwentelen wordt voorkomen:
Het is van belang dat de leefomgeving zoveel mogelijk voorziet in mogelijkheden en behoeften van de huidige generatie van inwoners zonder dat dit ten koste gaat van die van toekomstige generaties.

De voorgenomen plannen voorzien in het ontwikkelen van een toekomstbestendig landelijk gebied en passen daarmee binnen de prioriteiten van de NOVI.

3.1.2 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is het vaststellingsbesluit, zoals bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening (Wro) van de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR), ondertekend. Daarmee is het nieuwe ruimtelijke en mobiliteitsbeleid, zoals uiteengezet in de SVIR, van kracht geworden. Deze structuurvisie geeft een totaalbeeld van het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid op rijksniveau.

De SVIR vervangt de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de MobiliteitsAanpak en de Structuurvisie voor de Snelwegomgeving. Het hoofdthema van de SVIR is: 'Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig'. De structuurvisie geeft een visie voor Nederland tot het jaar 2040. Er zijn in de structuurvisie drie hoofddoelen opgenomen voor de middellange termijn (2028). Deze doelen zijn:

- ▶ Het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk economische structuur van Nederland;
- ▶ Het verbeteren en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- ▶ Het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor een aanpak die Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig maakt, is een nieuwe aanpak in het ruimtelijk en mobiliteitsbeleid geformuleerd. Het Rijk laat de ruimtelijke ordening meer over aan gemeenten en provincies ('decentraal, tenzij...') en werkt aan eenvoudigere regelgeving. Het Rijk kiest voor een selectievere inzet van rijksbeleid op slechts 13 nationale belangen. Buiten deze belangen hebben decentrale overheden beleidsvrijheid. De verantwoordelijkheid voor de afstemming tussen verstedelijking en groene ruimte op regionale schaal laat het Rijk over aan de provincies.

Voor een goed werkende woningmarkt blijft het Rijk de Rijksdoelstellingen voor heel Nederland benoemen. Deze doelstellingen zijn: de zorg voor voldoende omvang, kwaliteit en differentiatie van de woningvoorraad. De programmering van verstedelijking wordt overgelaten aan provincies en (samenwerkende) gemeenten. Gemeenten zorgen voor de (boven)lokale afstemming van woningbouwprogrammering, binnen de provinciale kaders, en uitvoering van de woningbouwprogramma's.

De beoogde herontwikkeling heeft geen betrekking op de geformuleerde nationale belangen. Deze decentralisering past binnen de doelstellingen, zoals opgenomen in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

3.1.3 AMvB Ruimte

De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op 30 juni 2011 zijn alle ontwerpstukken van de AMvB als bijlage bij de SVIR gepubliceerd. Met uitzondering van enkele onderdelen is het Barro eind december 2011 in werking getreden. In de AMvB zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. De AMvB Ruimte is gericht op doorwerking van de nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. De onderwerpen in het Barro betreffen: project Mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundamenten, grote rivieren, Waddenzee en waddengebied en defensie (met uitzondering van radar). Ook het Barro geeft voor het plangebied geen nationale belangen aan.

In oktober 2012 is het besluit aangevuld met de ruimtevraag voor de onderwerpen veiligheid op rijkswegen, toekomstige uitbreiding van infrastructuur, de elektriciteitsvoorziening, de Ecologische Hoofdstructuur (EHS), de veiligheid van primaire waterkeringen, reserveringsgebieden voor hoogwater, maximering van het de verstedelijkingsruimte in het IJsselmeer en is het onderwerp duurzame verstedelijking in de regelgeving opgenomen.

Per 1 juli 2016 zijn er nog enkele wijzigingen van de Barro van kracht geworden. Deze wijzigingen hebben geen directe invloed op het voorliggende plan. Wel is de term 'Ecologische Hoofdstructuur (EHS)' gewijzigd in 'Natuurnetwerk Nederland (NNN)'.

3.1.4 Omgevingsvisie Noord-Brabant

In voorbereiding op de inwerkingtreding van de Omgevingswet heeft de provincie Noord-Brabant de Omgevingsvisie Noord-Brabant vastgesteld (14 december 2018). Deze omgevingsvisie bevat de visie van het provinciale bestuur op de Brabantse leefomgeving van de toekomst (2050). Naar de uitgangspunten van de Omgevingswet zijn daarbij geen routes naar de gestelde doelen vastgelegd, omdat daarmee een beter samenspel en draagvlak kunnen ontstaan. De Omgevingsvisie zal onder meer de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening gaan vervangen.

In de Brabantse Omgevingsvisie staat de fysieke wereld centraal. Deze fysieke wereld manifesteert zich in vier elementen: water, aarde, lucht en vuur (energie). De basis is dat deze elementen in balans zijn én blijven bij ruimtelijke transitie. Draagvlak en draagkracht zijn hierbij belangrijke aspecten. De Brabantse Omgevingsvisie bestaat uit zeven hoofdstukken.

In hoofdstuk 5 staat beschreven wat de kernwaarden zijn voor het handelen van de provincie Noord-Brabant. Hierin wordt onder andere verwoord dat voor meerwaardecreatie wordt gegaan. Dit betekent dat uitdrukkelijk gekeken wordt naar de effecten van ontwikkelingen op sociale inclusiviteit, veiligheid, gezondheid en omgevingskwaliteit. In vier hoofdpogingen worden nadere accenten gelegd:

- ▶ werken aan de Brabantse energietransitie;
- ▶ werken aan een klimaatproof Brabant;
- ▶ werken aan een slimme netwerkstad;
- ▶ werken aan een concurrerende, duurzame economie.

De doelstellingen uit de visie zijn geformuleerd op een hoog schaalniveau en met het oog op complexe veranderopgaven. Gezien het schaalniveau doet de herbestemming van de locatie Reedijk 6 geen afbreuk aan de doelstellingen van de omgevingsvisie. Indirect wordt een bijdrage geleverd aan een versterking van de omgevingskwaliteit, vanwege de sanering van de intensieve veehouderij binnen het plangebied. Ook de planologische mogelijkheid hiertoe wordt ongedaan gemaakt. Daarnaast wordt het bedrijf op passende wijze landschappelijk ingepast, waardoor een positieve bijdrage wordt geleverd aan de kwaliteit van de leefomgeving. Het initiatief past dus binnen de Omgevingsvisie voor Noord-Brabant en draagt bij aan de basisopgave: werken aan veiligheid, gezondheid en omgevingskwaliteit.

Naast dat het plan bijdraagt aan de basisopgaven en de algemene doelstellingen draagt het ook concreet bij aan de ambities zoals neergelegd in pagina 74 van de omgevingsvisie: 'Eerst en vooral is een verdere beperking van de impact van de primaire landbouw door emissies vanuit de veehouderij [...] van belang'. Hier draagt dit wijzigingsplan concreet aan bij door het wegbestemmen van een intensieve veehouderij met een wezenlijke vermindering van emissies op het gebied van geur, fijnstof en ammoniak.

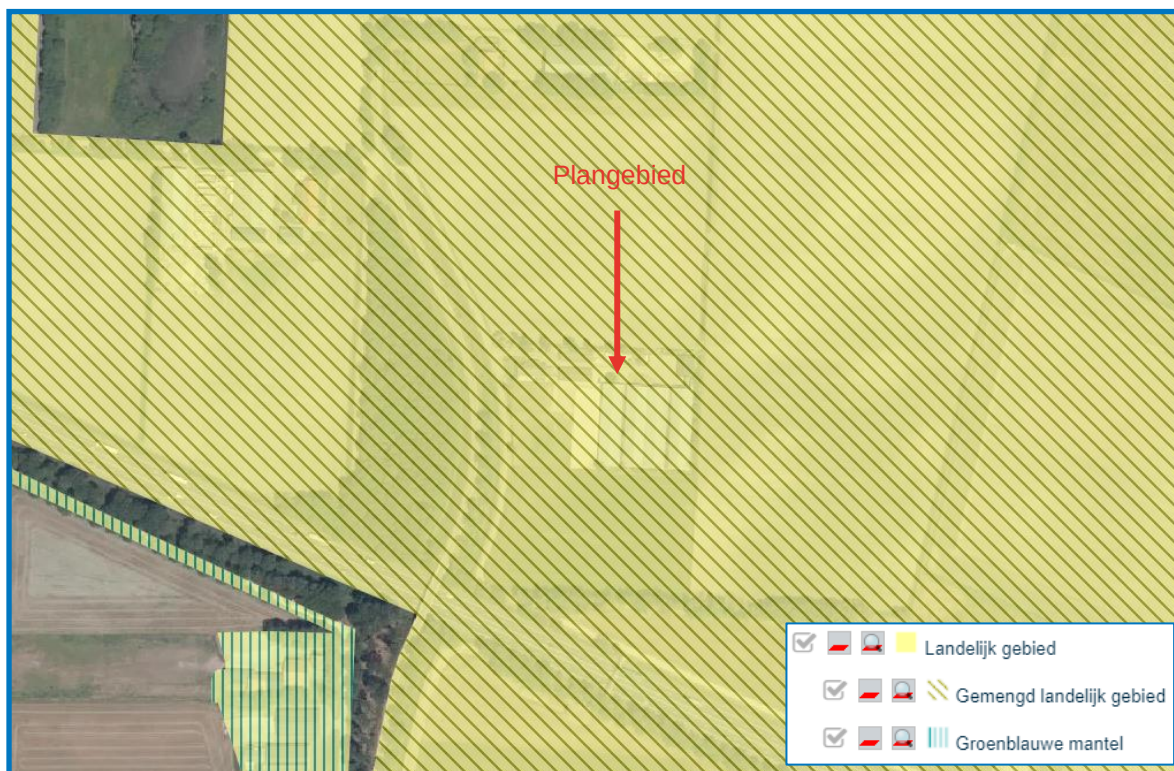
De opgaven vanuit de Omgevingsvisie zijn door vertaald in de "Interim omgevingsverordening Noord-Brabant". Wanneer de Omgevingswet in werking treedt (volgens de huidige planning op 1 januari 2022) kan deze Interim verordening vrij eenvoudig omgezet worden naar de definitieve Omgevingsverordening. De Interim verordening wordt in de navolgende paragraaf nader toegelicht.

3.1.5 Interim omgevingsverordening Noord-Brabant

De Interim omgevingsverordening Noord-Brabant (IOV) betreft een samenvoeging van verschillende regelingen op provinciaal niveau met betrekking tot de fysieke leefomgeving. Dit betekent dat de regels betrekking hebben op milieu, natuur, ruimtelijke ordening, water, bodem en wegen. Deze Interim verordening is daarbij een eerste stap op weg naar een definitieve omgevingsverordening, die op grond van de Omgevingswet wordt vastgesteld en die verplicht is voor provincies. De provincie wil met haar regels aansluiten op de werkwijze in de Omgevingsvisie Noord-Brabant en de Omgevingswet. Daarom is ervoor gekozen om de verschillende provinciale verordeningen voor de fysieke leefomgeving samen te voegen tot een Interim omgevingsverordening.

Onderdeel van de IOV zijn acht kaarten; twee kaarten met rechtstreeks werkende regels over milieubescherming en landbouw en zes kaarten met instructieregels over diverse onderdelen, zoals stedelijke ontwikkeling. Hieronder wordt het plan getoetst aan de relevante provinciale regels omtrent de herbestemming van een intensieve veehouderij naar paardenhouderij.

De zes kaarten omtrent instructieregels, behorende bij de IOV, laten zien dat het plangebied niet is gelegen in een provinciaal natuurgebied, een (beoogde) ecologische verbingszone of een cultuurhistorisch waardevol gebied. Conform de bij de IOV behorende kaart 6 (Instructieregels gemeenten: basiskaart Landelijk gebied) is de locatie aan de Reedijk 6 gelegen in het 'gemengd landelijk gebied' (zie onderstaande figuur 3.1). Kaart 7 (Instructieregels gemeenten: specifieke gebieden voor agrarische ontwikkelingen) bepaalt vervolgens de ligging in een zogenoemd 'stalderingsgebied'.

Figuur 3.1 Kaart 6: Instructieregels gemeenten: basiskaart Landelijk gebied IOV (bron: www.brabant.nl)

Voor het gemengd landelijk gebied is een aantal regels opgenomen in de verordening. Deze regels zijn onderverdeeld in verschillende (agrarische) bedrijven. Een paardenhouderij is in de verordening aangemerkt als 'overig-agrarisch bedrijf'. De bepalingen die gelden voor overige agrarische bedrijven zijn vastgelegd in artikel 3.58:

Een bestemmingsplan van toepassing op gemengd landelijk gebied kan voorzien in uitbreiding van, vestiging van of omschakeling naar een overig-agrarisch bedrijf tot een omvang van ten hoogste 1,5 hectare bouwperceel, als de toelichting een verantwoording bevat dat de ontwikkeling noodzakelijk is voor de agrarische bedrijfsvoering.

Voorgenomen ontwikkeling is noodzakelijk omdat de intensieve veehouderij op de locatie wordt beëindigd en er wordt overgeschakeld naar de paardenhouderij. Er is voor de paardenhouderij gekozen omdat er momenteel ook paarden (5 stuks) op het bedrijf worden gehouden. Daarnaast heeft de dochter van initiatiefnemers, als bedrijfsopvolger, te kennen gegeven in de paardenhouderij haar toekomst te zien. Een deel van de sanering wordt dan ook geherinvesteerd om de talenten en ambities van deze ondernemers te kunnen realiseren zodanig dat er een financieel gezond bedrijf ontstaat.

Het bouwvlak is circa 97 are en 50 centiare groot en blijft daarmee onder de maximale maat van 1,5 hectare. Deze omvang van een kleine hectare (afgerond) is noodzakelijk voor een paardenhouderij. Dit blijkt bijvoorbeeld uit het rapport: 'De Paardenhouderij in het omgevingsrecht', zoals is opgesteld en uitgegeven door de VNG en de Sectorraad paarden (SRP) in 2014. In dit rapport wordt geadviseerd (paragraaf 3.7.6.1, pg. 12) om voor een bedrijfsmatige paardenhouderij een bouwvlak

van 1 tot 2,5 hectare aan te houden in een bestemmingsplan. De omvang van 1 hectare zit aan de onderzijde van die range maar is voldoende om een bedrijfsmatige paardenhouderij te kunnen exploiteren.

Op grond van artikel 2.74 gelden aanvullende regels voor hokdierhouderijen in salderingsgebied. Toename van de bestaande oppervlakte aan dierenverblijven is verboden en overige ontwikkelingen zijn aan aanvullende regels gebonden. Aangezien het initiatief geen betrekking heeft op een hokdierhouderij, gelden vanuit dit artikel geen extra eisen. Met onderhavige herbestemming wordt een hokdierhouderij opgeheven.

Op grond van de artikelen 2.71, 2.72 en 2.73 gelden diverse rechtstreekse regels voor veehouderijen in het landelijk gebied. Deze zijn eveneens niet van toepassing, aangezien het plan geen betrekking heeft op een veehouderij.

Kaart 4 (Instructieregels gemeenten: natuur en stiltegebieden) geeft aan dat de locatie aan de Reedijk 6 is gelegen in een 'attentiezone waterhuishouding'. Een dergelijke zone strekt tot bescherming van de waterhuishouding en sluit functies en activiteiten uit die een negatief effect hebben op de hydrologische instandhoudingsdoelen van het hierbinnen gelegen Natuurnetwerk Brabant. Onderhavige ontwikkeling heeft een positief effect op de hydrologische instandhoudingsdoelen, aangezien er sprake is van een afname van bebouwing. Bovendien wordt geen grond verzet van meer dan 60 centimeter beneden maaiveld.

Tenslotte geldt volgens kaart 8 (Instructieregels voor waterschappen: watersystemen, -veiligheid en -berging), ter plaatse van het plangebied, de aanduiding 'Norm wateroverlast buiten Stedelijk gebied'. Op grond van artikel 2.8 van de Waterwet moeten bij provinciale verordening, met het oog op de bergings- en afvoercapaciteit waarop de regionale wateren moeten zijn ingericht, normen worden gesteld met betrekking tot de gemiddelde overstromingskans per jaar uit oppervlaktewateren van daarbij aan te wijzen gebieden. De normen drukken de hoogst toelaatbaar geachte kans op overstroming uit ofwel het wenselijk geachte beschermingsniveau.

De norm voor 'buitenstedelijk gebied' is in Brabant bepaald op 1/100 per jaar voor gebieden met de ruimtelijke bestemming hoofdinfrastructuur en spoorwegen, 1/50 per jaar voor glastuinbouw en hoogwaardige land- en tuinbouw, 1/25 per jaar voor akkerbouw en 1/10 per jaar voor grasland. Voor bebouwing die ligt buiten het stedelijk gebied geldt de norm van het omringende landgebruik. Voor het plangebied geldt op grond van de aangrenzende functies een norm van 1/25 per jaar (akkerbouw is de dominerende aangrenzende agrarische functie). Het plan voorziet niet in toename van het verhard oppervlak, waardoor geen extra bergingscapaciteit benodigd is.

In de IOV is de zorgplicht voor een goede omgevingskwaliteit opgenomen om een bijdrage te leveren aan een juiste balans tussen beschermen en benutten, zoals verwoord in de Omgevingswet. De wet kent als maatschappelijk doel het in onderlinge samenhang:

- ▶ bereiken en in stand houden van een veilig en gezonde fysieke leefomgeving en een goede omgevingskwaliteit, ook vanwege de intrinsieke waarde van natuur, en
- ▶ doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de fysieke leefomgeving ter vervulling van maatschappelijke behoeften.

Bij de evenwichtige toedeling van functies speelt de balans tussen beschermen en benutten een belangrijke rol. Dat verschilt per ontwikkeling, per onderwerp, per gebied en in de tijd. De Brabantse leefomgeving kent een grote verscheidenheid. Die omgeving bestaat zowel uit waarden die in een gebied aanwezig zijn als uit de aanwezige functies. Bij de zorgplicht voor een goede omgevingskwaliteit gaat het zowel om het beschermen van waarden als het bijdragen aan de ontwikkeling van waarden en functies in een gebied. De zorgplicht voor een goede omgevingskwaliteit omvat een aantal basisprincipes in combinatie met een diepe en ronde manier van kijken, die afkomstig zijn uit de Brabantse omgevingsvisie: zorgvuldig ruimtegebruik, toepassing van de lagenbenadering en meerwaarde-creatie. Onderhavige ontwikkeling wordt getoetst aan deze drie elementen.

ZORGVULDIG RUIMTEGEBRUIK

Zorgvuldig ruimtegebruik houdt allereerst in dat de toedeling van functies in beginsel plaatsvindt binnen bestaand ruimtebeslag voor bebouwing, behalve in de gevallen dat:

1. nieuwvestiging mogelijk is op grond van de bepalingen in de IOV;
2. er feitelijk of vanuit kwalitatieve overwegingen onvoldoende ruimte is en uitbreiding, al dan niet gelijktijdig met de vestiging van een functie, op grond van de bepalingen in de IOV is toegestaan.

De herbestemming van een intensieve veehouderij naar paardenhouderij is een passende toedeling van functies, die plaatsvindt binnen het bestaande agrarische bouwvlak. Hier is reeds bebouwing aanwezig. Hiermee wordt toepassing gegeven aan het gebruik van een bestaande locatie in het kader van het principe van zorgvuldig ruimtegebruik.

Tot slot houdt zorgvuldig ruimtegebruik in dat gebouwen, bijbehorende bouwwerken en andere permanente voorzieningen moeten worden geconcentreerd binnen een bouwperceel. Ook aan deze voorwaarde wordt voldaan, aangezien de nieuwe bebouwing wordt opgericht binnen het agrarische bouwperceel (zie bijlage 1).

TOEPASSING VAN DE LAGENBENADERING

De toepassing van de lagenbenadering is een hulpmiddel om de effecten van een ontwikkeling in beeld te brengen. Het gaat daarbij om het effect op de lagen in onderlinge wisselwerking met elkaar en het actief benutten van de factor tijd. De lagenbenadering omvat de effecten op:

- a) de ondergrond, zoals de bodem, het grondwater en archeologische waarden;
- b) de netwerklaag, zoals infrastructuur, natuurnetwerk, energienetwerk, waterwegen waaronder een goede, multimodale afwikkeling van het personen- en goederenvervoer;
- c) de bovenste laag zoals cultuurhistorische en landschappelijke waarden, de omvang van de functie en de bebouwing, de effecten op bestaande en toekomstige functies, de effecten op volksgezondheid, veiligheid en milieu.

Door de factor tijd actief te benutten wordt rekening gehouden met de herkomstwaarde, vanuit het verleden, de (on)omkeerbaarheid van optredende effecten en de toekomstwaarde gelet op duurzaamheid en toekomstbestendigheid.

De eigenschappen van de ondergrond, het landschap, de infrastructuur en de mate van verstedelijking verschillen sterk binnen de provincie Noord-Brabant. Hierdoor kan een ingreep in het oosten van de provincie heel anders uitpakken dan in het westen. Daarom is het van belang om te weten hoe de omgeving in elkaar steekt en te kijken naar alle lagen: de ondergrond, de netwerklaag,

de bovenlaag en de tijdsdimensie. Tussen deze lagen bestaat een wisselwerking. Iedere laag kent zijn eigen dynamiek, verschillende veranderingssnelheid en mate van omkeerbaarheid bij ingrepen.

In hoofdstuk 4 worden alle afzonderlijke lagen beschouwd en wordt bovendien specifiek getoetst aan provinciale beleidsregels, zoals omtrent het Natuur Netwerk Brabant, de groenblauwe mantel, cultuurhistorische en aardkundige waarden, stiltegebieden en delen van het watersysteem. Vooruitlopend op deze toetsing is de herbestemming van een intensieve veehouderij naar een paardenhouderij een passende ontwikkeling in het kader van het behoud van de omgevingskwaliteit van dit gebied.

MEERWAARDECREATIE

Het begrip meerwaardecreatie is een belangrijke kernwaarde uit de verordening. Het omvat een evenwichtige benadering van de economische, ecologische en sociale aspecten die in een gebied en bij een ontwikkeling zijn betrokken, waaronder:

- a) de mogelijkheid om opgaven en ontwikkelingen te combineren waardoor er meerwaarde ontstaat;
- b) de bijdrage van een ontwikkeling aan andere opgaven en belangen dan die rechtstreeks met de ontwikkeling gemoeid zijn.

Meerwaardecreatie is een basisprincipe waar bijvoorbeeld kwaliteitsverbetering van het landschap onder valt. Het betreft in deze een relatief kleine ontwikkeling waarbij een uitgebreide toetsing op dit aspect geen toegevoegde waarde heeft. In het kader van de gebruikelijke regels omtrent kwaliteitsverbetering van het landschap is ten behoeve van onderhavig voornemen de bestaande landschappelijke inpassing geïnterpreteerd en is een plan gemaakt voor de versterking hiervan. Het plan is beschreven in paragraaf 2.3 en in bijlage 1 is de bestaande en nieuwe beplanting aangegeven op de situatieschets. Aangezien de uitstoot van geur, fijn stof en endotoxinen beëindigd wordt, zorgt de ontwikkeling voor een positieve bijdrage op het gebied van gezondheid en het woon- en leefklimaat. Hiermee wordt voldaan aan de beoogde kwaliteitsverbetering van het landschap. Onderhavige ontwikkeling is daarmee passend binnen de beleidskaders van de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant.

3.2 GEMEENTELIJK BELEID

Het planologisch-juridische beleidskader van het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied , correctieve herziening” (d.d. 16-04-2015)” van de gemeente Oisterwijk is reeds in paragraaf 1.3 aan bod gekomen. In het verdere vervolg van deze paragraaf worden de gevolgen van de beleidslijnen uit de gemeentelijke structuurvisie beschreven.

3.2.1 Omgevingsvisie Oisterwijk

De gemeenteraad van Oisterwijk heeft op 22 december 2016 de “Omgevingsvisie Oisterwijk” vastgesteld. Met deze visie is een beleidskader opgesteld, waarbinnen initiatiefnemers worden uitgenodigd om hun plannen op te stellen. De gemeente geeft enkel in hoofdlijnen de kaders weer, waarbinnen burgers en ondernemers ruimte hebben om met eigen plannen te komen. De visie dient niet alleen als richtinggevend kader voor het toekomstig gemeentelijk ruimtelijk ordeningsbeleid, ook dient het als toetsingskader voor individuele verzoeken en initiatieven die niet (geheel) passen binnen de bestemmingsplannen (zoals onderhavig initiatief aan de Reedijk 6 te Moergestel). De gemeente wil op deze wijze meer ruimte bieden voor maatwerkinitiatieven vanuit de samenleving.

De gemeente Oisterwijk heeft als ambitie ‘Landschapspark Oisterwijk’ centraal gesteld. Het landschapspark is een manier om de (toekomstige) transformatie van het platteland verder vorm te geven. De functie van locaties in het buitengebied is niet zozeer relevant, wel de kwaliteitsverbetering van het landschap die ermee behaald wordt. Functioneel is het gericht op een gevarieerde plattelandseconomie met een belangrijke plek voor de agrarische sector.

Volgens de “Omgevingsvisie Oisterwijk” is onderhavige locatie gelegen in het ‘gebied ten westen van Oirschot’, een gebied dat vooral agrarisch wordt gebruikt. Er is sprake van een open landschap, met hier en daar een recreatieve functie. De A58 en de Oirschotseweg doorkruisen dit gebied. Agrarische bedrijven worden grootschaliger, hoewel sommige bedrijven juist kleinschalig blijven en er voor kiezen om op andere manieren inkomsten te genereren. De voorkeur van de gemeente gaat uit naar het over laten aan de initiatiefnemers om aan te tonen waarom hun initiatief past binnen de omgevingsvisie. Het is aan de initiatiefnemer om aan te tonen dat het initiatief past binnen de waarden, thema’s en ambities van de gemeente.

Het veehouderijbeleid is gericht op een duurzame groei, waarbij wordt ingezet op de ontwikkellijn ‘gemengde plattelandseconomie’. De functies, die in het bestemmingsplan voor het buitengebied worden genoemd als mogelijke nevenfuncties bij de agrarische bestemming, lenen zich in beginsel goed om zich als nieuwe zelfstandige functie te ontwikkelen in met name VAB’s (voormalige agrarische bedrijfslocaties). Uitgangspunt is dat de functies niet mogen concurreren met de functies in het stedelijk gebied en dat zij de kwaliteiten in het gebied niet mogen aantasten. De aard en schaal van de functies dienen aan te sluiten bij de waarden van het omliggende landschap.

Onderhavig plan betreft de omschakeling van een bestaande intensieve veehouderij naar een moderne en toekomstbestendige gebruiksgerichte paardenhouderij. Een dergelijke vorm van een agrarisch bedrijf past binnen de (ruimtelijke) uitgangspunten van de gemeente voor het buitengebied. Deze ontwikkeling gaat gepaard met een verbetering van de omgevingskwaliteit en zorgt voor een aanzienlijke milieuwinst ten opzichte van de huidige situatie. Door de sloop van overtollige bebouwing en een goede landschappelijke inpassing worden de landschappelijke waarden niet aangetast, maar juist versterkt.

4 OMGEVINGSASPECTEN

4.1 VORMVRIJE M.E.R.-BEOORDELING

In de omgevingsvergunning wordt zeker gesteld dat geldende normen qua geluid en luchtkwaliteit en andere milieuaspecten niet worden overschreden. De procedure vraagt de initiatiefnemers rekening te houden met de gevolgen voor het milieu van de voorgenomen activiteit. Ten behoeve van de omgevingsvergunning (Obm) voor de beoogde situatie is een vormvrije m.e.r.-notitie opgesteld aan de hand van bijlage IV van de Europese Richtlijn betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (85/337/EEG).

Voor onderhavig initiatief is op 21 januari 2021 een aanmeldnotitie bij de gemeente Oisterwijk ingediend. Op basis van deze aanmeldnotitie heeft de gemeente op 26-04-2021 een Besluit Milieueffectrapportage genomen. In dit besluit wordt onderhavig initiatief getoetst aan de drie toetsingscriteria voor de beoordelingsprocedure en is de conclusie dat het opstellen van een milieueffectrapportage niet noodzakelijk is. Het besluit op de m.e.r.-beoordelingsnotitie is opgenomen in bijlage 6.

4.2 BEDRIJVEN EN MILIEUZONERING

Het milieubeleid en de daarop gebaseerde regelgeving spelen een belangrijke rol bij het ruimtelijk ordeningsbeleid. Beide beleidsterreinen richten zich op de bescherming van de kwaliteit van de (leef)omgeving. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering wordt verstaan: het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast.

De milieuzonering heeft twee doelen:

- ▶ het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- ▶ het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave “Bedrijven en Milieuzonering” uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand.

De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden. De afstanden worden gemeten tussen

enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is.

Hoe gevoelig een gebied is voor milieubelastende activiteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. De richtafstanden van de lijst gelden ten opzichte van het omgevingstype 'rustige woonwijk' dan wel 'gemengd gebied'. In dit geval is sprake van een rustige ligging in het buitengebied met weinig verstoring. Uitgegaan kan worden van het omgevingstype 'rustige woonwijk'.

Volgens de VNG-lijst vallen onderhavige activiteiten onder de omschrijving 'Fokken en houden van overige graasdieren (paardenfokkerijen)', waarvoor de volgende richtafstanden gelden:

- ▶ voor het aspect 'geurhinder' => 50 meter,
- ▶ voor het aspect 'stofhinder' => 30 meter,
- ▶ voor het aspect 'geluidhinder' => 30 meter,
- ▶ voor het aspect 'gevaar' => 0 meter.

Op een afstand van circa 470 meter van het bedrijf is een gevoelige functie gelegen. Voor alle aspecten worden de richtafstanden uit de VNG-lijst dus gehaald. Het plan is in het kader van 'bedrijven en milieuzonering' acceptabel.

4.3 GEUR

De geuremissie van een veehouderij op de omliggende geurgevoelige objecten moet worden beoordeeld op grond van de Wet geurhinder en veehouderij (Wgv). Deze wet is op 1 januari 2007 in werking getreden. Met de Wgv geldt nu voor heel Nederland één toetsingskader voor geur, veroorzaakt door dierenverblijven van veehouderijen in het kader van vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer. In de Wgv staan standaard (landelijke) normen voor de geurbelasting, die een veehouderij mag veroorzaken op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een woning). De hoogte van de standaard (landelijke) norm hangt af van het gebied. Bij onderhavige plannen moet rekening worden gehouden met deze norm, omdat een overschrijding van deze norm inhoudt dat in beginsel geen goed woon- en leefklimaat is gewaarborgd. De gemeente Oisterwijk heeft geen geurverordening vastgesteld om af te wijken van deze geurnormen.

Paarden zijn ingedeeld in de categorie 'overige landbouwhuisdieren'. Voor deze categorie zijn geen geuremissiefactoren vastgesteld. Paardenhouderijen dienen in dit kader dan ook te voldoen aan de vaste afstandsnormen zoals opgenomen in artikel 4 van de Wgv. Voor dieren zonder emissiefactor geldt een vaste afstand tot geurgevoelige objecten (gemeten vanaf het emissiepunt). Tot geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom moet een afstand van 50 meter gerekend worden. In onderhavig geval wordt aan deze afstand voldaan. De dichtstbijzijnde woning betreft het adres Heirbaan 6-6B. Het bouwvlak van deze woning is op een afstand van circa 470 meter van het bouwvlak van onderhavig bedrijf aan de Reedijk 6 gelegen.

Volgens de Wgv geldt een minimaal in acht te nemen afstand tussen de dichtstbijzijnde gevel van een stal waarin dieren worden gehouden en de gevel van het dichtstbijzijnde geurgevoelige object. Tot geurgevoelige objecten buiten de bebouwde kom moet een afstand van 25 meter gerekend worden. Ook aan deze afstand wordt ruimschoots voldaan.

Voor dieren met emissiefactor geldt dat de belasting van geurgevoelige objecten binnen wettelijk vastgestelde normen moet blijven. Op het bedrijf werden 3.592 vleesvarkens gehouden, met een geuremissie van 82.616 OU/sec. Door de gewenste herontwikkeling is er sprake van een behoorlijke afname van de geuremissie, wat leidt tot een verbetering van het woon- en leefklimaat ter plaatse. Vanuit het aspect geurhinder zijn er geen belemmeringen voor de gewenste ontwikkelingen.

4.4 LUCHTKWALITEIT

In de Wet Luchtkwaliteit 2007 worden eisen gesteld aan de kwaliteit van de lucht. Eén van de eisen is een maximumwaarde voor de hoeveelheid fijnstof, uitgedrukt in PM_{10} , die zich in de lucht bevindt. De overige stoffen die in de Wet Luchtkwaliteit genoemd worden, stikstofdioxiden (NO_2 en NO_x), koolmonoxide (CO), benzeen (C_6H_6), zwaveldioxide (SO_2) en lood (Pb), spelen in de landbouw een dermate kleine rol dat deze verwaarloosbaar zijn. Het Milieu- en Natuur Planbureau beschikt over kaarten met informatie over de luchtkwaliteit in Nederland. Deze gegevens dateren uit 2017. De concentratie fijn stof (PM_{10}) in de omgeving van Moergestel was in 2020 circa $19 \mu g$ per m^2 . Volgens de wettelijke normen mag deze concentratie maximaal $40 \mu g$ per m^3 bedragen.

De totale fijnstofemissie PM_{10} in de huidige situatie bedraagt circa 550 kilogram per jaar (bij de huisvesting van 3.592 vleesvarkens). Voor de diercategorie paarden is geen fijnstofemissiefactor vastgesteld. Dit houdt echter niet in dat deze dieren geen fijnstof uitstoten. Om toch inzicht te krijgen in het effect van de paardenhouderij op de luchtkwaliteit, is een vergelijking gemaakt met zoogkoeien. De fijnstofemissie van zoogkoeien bedraagt 86 gram per dier per jaar. In de gewenste situatie kunnen 95 paarden en pony's op het bedrijf gehouden worden, wat zal leiden tot een maximale fijnstofemissie PM_{10} van circa 8 kilogram per jaar. De beëindiging van de varkenshouderij op het bedrijf leidt dus tot een behoorlijke afname van de fijnstofemissie PM_{10} .

De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) stelt dat blootstelling aan $PM_{2,5}$ schadelijker is dan blootstelling aan PM_{10} . De kleinere deeltjes van $PM_{2,5}$ dringen dieper in de longen door (WHO, 2006; Brunekreef en Forsberg, 2005). In de Europese richtlijn voor luchtkwaliteit zijn daarom sinds 2008 grens- en richtwaarden voor $PM_{2,5}$ opgenomen. De verplichting is om per 1 januari 2015 de fijnstofemissie van $PM_{2,5}$ te beoordelen. In de huidige situatie bedraagt de totale fijnstofemissie $PM_{2,5}$ circa 26 kilogram per jaar. Wanneer de vergelijking met zoogkoeien wordt doorgetrokken, zal de paardenhouderij leiden tot een maximale fijnstofemissie $PM_{2,5}$ van circa 2 kilogram per jaar. Ook voor wat betreft de leidt de beëindiging van de varkenshouderij tot een behoorlijke afname.

Van bepaalde projecten, met getalsmatige grenzen, is vastgesteld dat deze 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze projecten mogen zonder toetsing aan de grenswaarden voor luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Een project draagt 'niet in betekenende mate' bij aan de luchtverontreiniging als de 3% grens niet wordt overschreden. In de "Regeling niet in betekenende mate bijdragen" wordt aangegeven op welke manier snel kan worden vastgesteld of de bijdrage van een nieuwbouwproject op de luchtkwaliteit valt onder de term NIBM. De regeling geeft een harde omschrijving van het aantal gevallen. Voor woningbouw geldt bij één ontsluitingsweg een aantal van 1.500 nieuwe woningen netto als NIBM. Bij twee ontsluitingswegen geldt een aantal van 3.000 woningen netto als NIBM.

Als gevolg van de uitbreiding van de paardenhouderij is een stijging van het aantal verkeersbewegingen te verwachten. Het effect van deze verkeersbewegingen op de luchtkwaliteit is met behulp van de NIBM-tool (versie 31 augustus 2020) berekend. De NIBM-tool en rekenresultaten zijn opgenomen in figuur 4.1. Het plan heeft geen stijging van PM_{10} boven de NIBM-grens van $1,2 \mu g/m^3$ tot gevolg. Het plan is daarom een project dat NIBM bijdraagt aan de concentratie fijnstof in de lucht.

Voorgaande betekent dat de gewenste activiteiten aan de regelgeving op het gebied van luchtkwaliteit voldoen. Vanuit het aspect luchtkwaliteit zijn er geen belemmeringen voor de gewenste situatie. De herontwikkeling van een varkenshouderij naar een paardenhouderij zorgt voor behoorlijke verbetering van het woon- en leefklimaat ter plaatse.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit			
Jaar van planrealisatie			2020
Extra verkeer als gevolg van het plan			
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)			65
Aandeel vrachtverkeer			30,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO ₂ in µg/m ³		0,19
	PM ₁₀ in µg/m ³		0,02
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³			1,2
Conclusie			
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig			

Figuur 4.1 Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit

4.5 GELUID

In de Wet geluidhinder (Wgh) is vastgesteld dat, indien in het plangebied geluidgevoelige functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van (rail- en weg)verkeerslawaaai, akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het onderhavige plan betreft echter het omschakelen van een bestaande intensieve veehouderij naar een paardenhouderij. Het blijft een agrarisch bedrijf, waardoor geen sprake is van een nieuwe geluidgevoelige bestemming in de zin van de Wet geluidhinder. Bovendien wijzigt met het plan de bestemming van de al bestaande bedrijfswoning verder niet en worden geen nieuwe geluidsgevoelige bestemmingen mogelijk gemaakt. Derhalve vormt het aspect geluidhinder geen belemmering voor de realisering van het onderhavige plan.

Als gevolg van de herontwikkeling wijzigt het aantal geluidbronnen en vinden er activiteiten plaats waarbij geluid geproduceerd wordt, bijvoorbeeld bij activiteiten in de paardenbak of een paddock, bij het lossen van hooi en stro of bij het vervoer van mest over het bedrijf. Daarnaast zal er sprake zijn van wijziging van los- en laadplaatsen. Omdat de bewegingen verspreid over de week plaatsvinden en niet gelijktijdig met andere activiteiten, zal de invloed hiervan op de geluidsbelasting voor omwonenden gering en gunstig zijn.

In de VNG-publicatie “Bedrijven en milieuzonering” is een richtafstand van 30 meter opgenomen voor het aspect ‘geluid’. Dit is reeds toegelicht in paragraaf 4.2. De dichtstbijzijnde bedrijfswoning van derden ligt op een afstand van circa 210 meter van het bedrijf. Geluid producerende activiteiten vinden dus niet binnen 30 meter van een gevoelige functie plaats. In de toetsing van de inmiddels verleende omgevingsvergunning beperkte milieutoets (Obm) en het m.e.r.-beoordelingsbesluit zoals opgenomen in bijlage 6 is op pagina 10 geoordeeld dat het plan niet tot significante wijzigingen op het gebied van geluid zal leiden gezien de voorgenomen wijzigingen. Denk aan het verwijderen van enkele van de belangrijkste geluidsbronnen op het bedrijf, denk aan ventilatoren en de voervijzels.

Met voorgenomen veranderingen worden geen nadelige gevolgen voor de geluidbelasting op de omliggende woningen verwacht. Derhalve is het uitvoeren van een akoestisch onderzoek niet noodzakelijk.

4.6 BODEM

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Zo worden bijvoorbeeld de opslag van dieselolie in een bovengrondse tank, de opslag van oliën in emballage, de opslag van ruwvoer en bijproducten (CCM) en de opslag van dierlijke meststoffen in een put/bassin op grond van de NRB als bodembedreigende activiteiten aangemerkt. In de omgevingsvergunning van het bedrijf worden gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem voorgeschreven.

Het plan voorziet in de omschakeling van een intensieve veehouderij naar een paardenhouderij. Het plangebied blijft bestemd als agrarisch bedrijf. Middels dit wijzigingsplan wordt de ontwikkeling van een moderne paardenhouderij met bijbehorende voorzieningen mogelijk gemaakt. Hiertoe worden een pensionstal, een opslagruimte en een stapmolen opgericht en worden een aantal paddocks en een langeercirkel aangelegd. Het plan voorziet echter niet in een uitbreiding van de bouwmogelijkheden ten opzichte van de vigerende situatie. Een bodemonderzoek ten behoeve van

het plan is dan ook niet noodzakelijk. Geconcludeerd wordt dat het aspect 'bodem' geen belemmering is voor het verwijderen van de functieaanduiding 'intensieve veehouderij'.

4.7 ECOLOGIE

Per 1 januari 2017 is de Wet natuurbescherming (Wnb) in werking getreden. Daarbij zijn de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet geïntegreerd in één wet. De ruimtelijke ontwikkelingen zijn getoetst aan de nieuwe wetgeving. De Wet natuurbescherming is gericht op:

- ▶ het beschermen en ontwikkelen van de natuur, mede vanwege de intrinsieke waarde en het behouden en herstellen van de biologische diversiteit;
- ▶ het doelmatig beheren, gebruiken en ontwikkelen van de natuur ter vervulling van maatschappelijke functies;
- ▶ het verzekeren van een samenhangend beleid gericht op het behoud en beheer van waardevolle landschappen, vanwege hun bijdrage aan de biologische diversiteit en hun cultuurhistorische betekenis, mede ter vervulling van maatschappelijke functies.

De bevoegdheid voor het verlenen van ontheffingen en vrijstellingen bij soortenbescherming ligt grotendeels bij de provincies. De provincie is bevoegd gezag voor de toetsing van handelingen met mogelijke gevolgen voor beschermde dier- en plantensoorten (de soortenbeschermingsbepalingen) én voor Natura 2000-gebieden (de gebiedenbeschermingsbepalingen). Alleen bij ruimtelijke ingrepen waarmee grote nationale belangen zijn gemoeid, blijft het Rijk bevoegd gezag.

Het eerste artikel in de Wet natuurbescherming heeft betrekking op de zorgplicht en op het voorkomen of beperken van schade aan soorten en gebieden, voor zover deze niet middels overige verbodsbepalingen zijn gereguleerd. Het gaat daarbij in de praktijk vooral om minder streng beschermde soorten, waarbij het onnodig doden, verwonden of beschadigen dient te worden vermeden.

4.7.1 Gebiedsbescherming

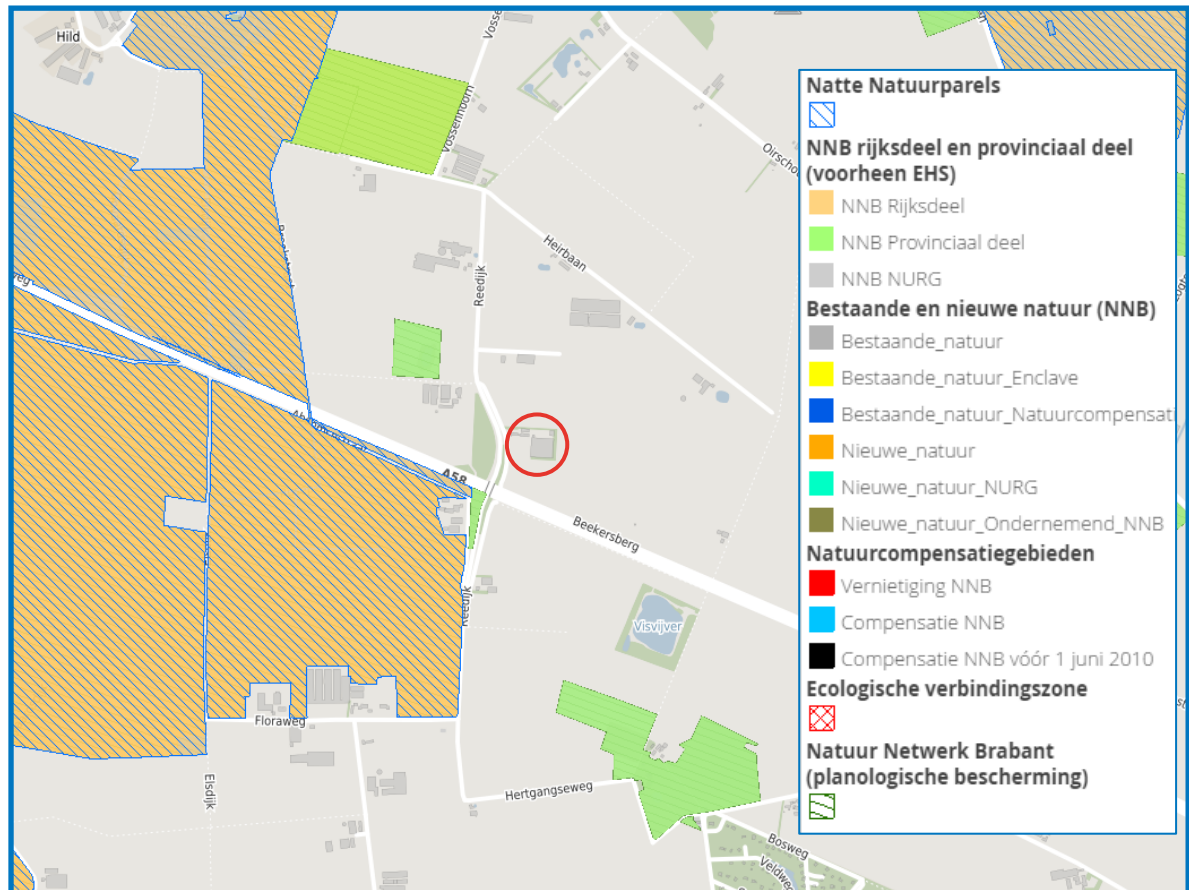
Indien een plangebied in of nabij een beschermd gebied is gelegen, dan dient te worden bepaald of er een (extern) effect valt te verwachten. Het gaat daarbij om natuurgebieden, behorend tot het Natuurnetwerk Nederland, Natura 2000-gebieden en de voor verzuring gevoelige gebieden in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij.

NATUURNETWERK NEDERLAND

Conform artikel 1.12 van de Wet natuurbescherming dragen Gedeputeerde Staten in hun provincie zorg voor de totstandkoming en instandhouding van een samenhangend landelijk ecologisch netwerk, genaamd 'Natuurnetwerk Nederland'. Zij wijzen daartoe in hun provincie gebieden aan die tot dit netwerk behoren. De planologische begrenzing en beschermingsregimes van het Natuurnetwerk Nederland lopen via het traject van de provinciale ruimtelijke structuurvisies en verordeningen. Zoals blijkt uit onderstaande figuur 4.2 op de volgende pagina is het rood omcirkelde plangebied in de nabijheid van het Natuurnetwerk Brabant (NNB) gelegen.

Het Natuurnetwerk Brabant hangt samen met het Natuurnetwerk in de andere delen van Nederland en met het Europese net van natuurgebieden, bekend onder de naam Natura 2000. Bij het opstellen

van een bestemmingsplan zijn gemeenten verplicht aansluiting te zoeken bij de wezenlijke ecologische kenmerken en waarden die in het natuurbeheerplan zijn beschreven.

Figuur 4.2 Overzicht Natuurnetwerk Brabant (bron: kaartbank.brabant.nl/viewer/app/Kaartbank)

Ten aanzien van nieuwe ontwikkelingen geldt binnen het NNB het 'nee, tenzij'-principe. Ook wanneer een activiteit of ontwikkeling plaatsvindt buiten het netwerk kan dit aantasting geven van de ecologische waarden binnen het NNB. Dit is in ieder geval aan de orde als een ontwikkeling een negatief effect heeft op de waarden van het NNB vanwege geluid, licht of betreding. Deze opsomming is niet uitputtend bedoeld, ook schaduwwerking, windturbulentie of het oprichten van een afscheiding langs een natuurgebied – waardoor migratie niet langer mogelijk is – kan negatieve effecten hebben op de aanwezige waarden. De gewenste activiteiten binnen het plangebied leiden niet tot een significante aantasting van de waarden binnen de omliggende natuurgebieden en ecologische verbindingszones. Door de sanering van de varkenshouderij verdwijnt een groot gedeelte van de ammoniakuitstoot en neemt de depositie op de natuurgebieden af.

NATURA 2000-GEBIEDEN

Natura 2000 is een Europees netwerk van beschermde natuurgebieden op het grondgebied van de lidstaten van de Europese Unie. Dit netwerk vormt de hoeksteen van het beleid van de EU voor behoud en herstel van biodiversiteit. De staatssecretaris van Economische Zaken heeft voor Nederland ruim 160 Natura 2000-gebieden aangewezen. Gezamenlijk hebben ze een oppervlakte

van meer dan 1,1 miljoen hectare. Ze maken deel uit van een samenhangend netwerk van natuurgebieden in de Europese Unie die zijn aangewezen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn.

Binnen een gebied kan spanning optreden tussen economie en ecologie. In een zogenaamd beheerplan leggen Rijk en provincies vast welke activiteiten, op welke wijze mogelijk zijn. Uitgangspunt is steeds het realiseren van ecologische doelen met respect voor en in een zorgvuldige balans met wat particulieren en ondernemers willen. Het opstellen gebeurt daarom in overleg met alle direct betrokkenen, zoals beheerders, gebruikers, omwonenden, gemeenten, natuurorganisaties en waterschappen. Samen geven ze invulling aan beleven, gebruiken en beschermen.

Het is krachtens de Wet natuurbescherming verboden zonder vergunning van Gedeputeerde Staten projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor dat gebied is aangewezen (artikel 2.7, lid 2). Handelingen die een negatieve invloed hebben op Natura 2000-gebieden worden slechts onder strikte voorwaarden toegestaan.

Ten oosten van het bedrijf, op circa 2,9 kilometer afstand, is Natura 2000-gebied 'Kampina & Oisterwijkse Vennen' gelegen. Op 30 oktober 2014 heeft de provincie Noord-Brabant, in het kader van de Wet natuurbescherming, voor het bedrijf aan de Reedijk 6 een vergunning verleend voor een totale ammoniakemissie van 4.360,40 kg NH₃. Bij de provincie is in eerste instantie op 7 januari 2021 een aanvraag ingediend voor het wijzigen van de Wnb-vergunning naar een vergunning voor het houden van 70 volwassen paarden (3 jaar en ouder), 5 volwassen pony's (3 jaar en ouder) en 20 paarden in opfok (jonger dan 3 jaar) met een totale ammoniakemissie van 407,5 kg NH₃. De diertabel is als bijlage 2 bij deze toelichting opgenomen. Deze aanvraag sluit aan bij de aanvraag voor het onderdeel milieu.

Op 20 januari 2021 heeft de Raad van State uitspraak gedaan in een geding en daarbij aangegeven dat er sinds 1 januari 2020 geen vergunning Wet natuurbescherming nodig is voor een uitbreiding of wijziging van een bedrijf, indien is aangetoond dat er geen significant negatieve effecten op natuur zullen plaatsvinden. De aanvraag voor een vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming voor de beoogde situatie is reeds eerder bij de provincie Noord-Brabant ingediend.

Na overleg met de provincie (Odbn) is gebleken dat de aanvraag voor een wijziging van de Wnb-vergunning van varkenshouderij naar paardenhouderij niet meer mogelijk is na de uitspraak Logtsebaan. In plaats daarvan heeft de provincie, in overleg met Rvo als uitvoerder van de Srv en het Ministerie van LNV, voorgesteld om in plaats daarvan de bestaande Wnb-vergunning deels in te trekken. Hiermee blijft er sprake van een vergunning voor een varkenshouderij in het kader van de Wet natuurbescherming, maar wordt het ammoniakplafond verlaagd naar maximaal 15% van de ammoniakrechten. Op 1 maart 2021 is een gewijzigd intrekingsverzoek gedaan voor een gedeelte van de Wnb-vergunning. Het verzoek is onder behandeling van het kenmerk z/141255 en het intrekingsbesluit is verleend op 31 maart 2021. Hiermee resteert in het kader van de Wet natuurbescherming een ammoniakplafond op het bedrijf van 695,6 kg NH₃. Dit plafond is hoger dan de aangevraagde omgevingsvergunning voor het onderdeel milieu (Obm) zijnde 407,5 kg NH₃. hiermee is er nog voldoende perspectief op het bedrijf om beperkt verder door te groeien tot een toekomstgerichte paardenhouderij.

In totaal daalt de ammoniakemissie op het bedrijf door deelname aan de Srvj van 4.360,4 kg NH₃ naar 695,4 kg NH₃. Hieruit blijkt dat er sprake is van een behoorlijke afname van de ammoniakemissie en hiermee draagt dit project tevens bij aan het verminderen van de stikstofproblematiek. Op basis van de uitgevoerde verschilberekening kan worden geconcludeerd dat de herontwikkeling binnen het plangebied een positief effect heeft op de stikstofdepositie op gevoelige natuurgebieden. Deze verschilberekening zoals uitgevoerd in het kader van de m.e.r.-beoordeling is als bijlage 3 bij dit wijzigingsplan gevoegd. Dit is een verschilberekening tussen het plafond op basis van de Wnb-vergunning (nieuwe situatie) en de beoogde milieu vergunde situatie. Hieruit blijkt dat er geen sprake is van een toename van stikstofdepositie maar dat er sprake is van een afname. Een verschilberekening tussen de originele vergunde ammoniakemissie en de beoogde emissie zal logischerwijs tot een grote afname van de stikstofdepositie leiden en is niet noodzakelijk geacht om uit te voeren.

Naast in het kader van de gebruiksfase dient voor alle projecten de mogelijke stikstofdepositie in de aanlegfase in beeld te worden gebracht. Ten behoeve van de realisatie van de paardenhouderij dienen ter plaatse eerst de huidige varkensstallen gesloopt te worden. De aanlegfase duurt 4 maanden, gedurende de eerste maand wordt gesloopt en in de laatste 3 maanden vindt de bouw plaats. Tijdens de sloop en bouw moeten materialen aan- en afgevoerd worden en zijn er aan- en afvoerbewegingen van materieel en personen. Deze verkeersbewegingen zorgen voor emissie van stikstofoxiden (NO_x). Er is een stikstofdepositieonderzoek uitgevoerd, waarbij de effecten van de aanlegfase zijn onderzocht. Dit onderzoek is als bijlage 4 bij dit wijzigingsplan gevoegd. Uit de berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie op de Natura 2000-gebieden niet hoger is dan 0,01 mol/ha/jaar. Omdat dit lager is dan 0,05 mol/ha/jaar is geen sprake van een vergunningplicht op grond van de Wet natuurbescherming.

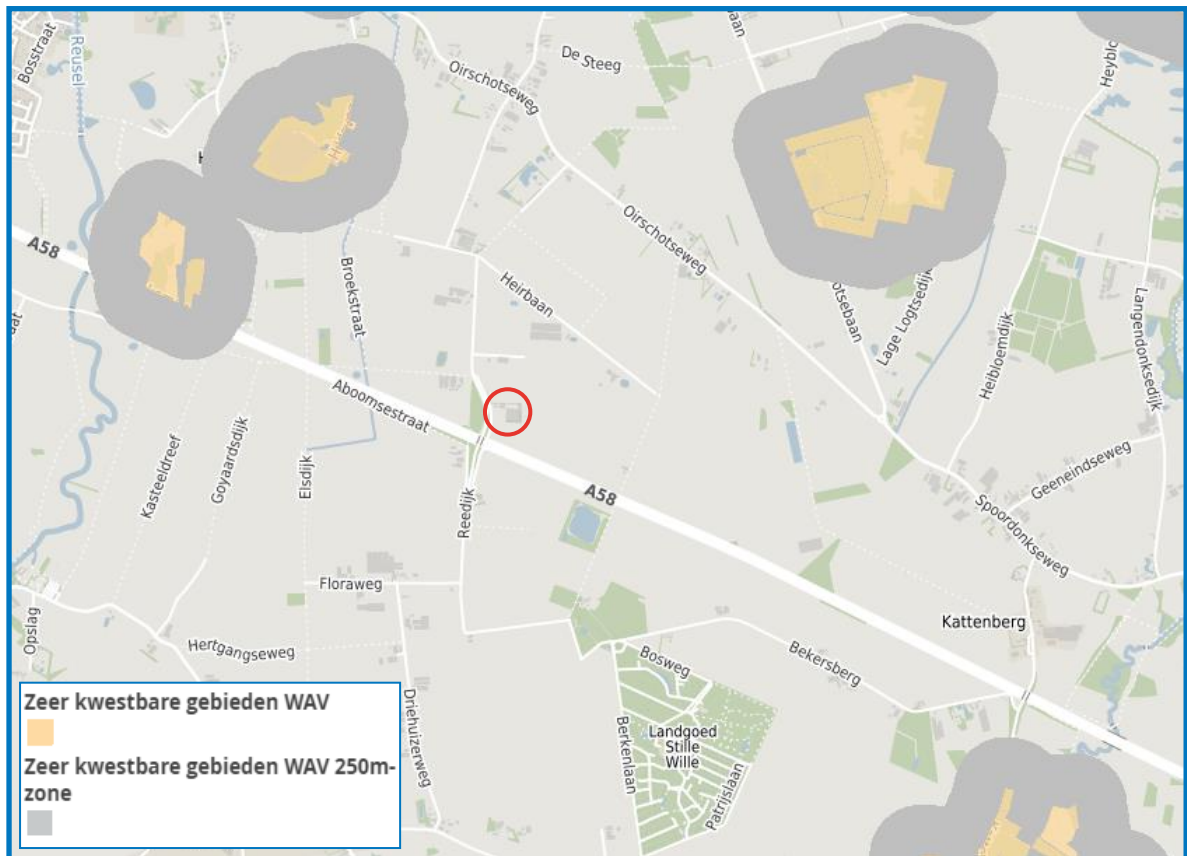
WET AMMONIAK EN VEEHOUDERIJ

Kwetsbare gebieden zijn gebieden welke, in het kader van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav), zijn aangewezen als voor verzuring gevoelig. Met de Wav wordt een aanvullend zoneringsbeleid gevoerd, ter bescherming van voor verzuring gevoelige natuur. Deze wet geldt sinds 8 mei 2002 en is op 1 mei 2007 aangepast. De wet schrijft voor dat binnen zeer kwetsbare gebieden en in een zone van 250 meter daaromheen in aanvulling op de generieke eisen de volgende maatregelen gelden:

- ▶ vestiging van nieuwe intensieve veehouderij is niet mogelijk;
- ▶ bestaande veehouderijen hebben beperkte uitbreidingsmogelijkheden, namelijk tot een voor deze veehouderijen vastgelegd emissieplafond.

Zeer kwetsbare gebieden worden aangewezen bij besluit van Provinciale Staten. Bij dit besluit hoort een kaart waarop de begrenzing van de gebieden nauwkeurig wordt aangegeven. Bij de aanwijzing dient rekening te worden gehouden met een aantal aspecten, zoals de natuurwaarden, de grootte van het gebied en de gevolgen van de aanwijzing voor bestaande veehouderijen.

Binnen de provincie Noord-Brabant zijn verschillende Wav-gebieden aangewezen. In figuur 4.3 op de volgende pagina is de ligging van de Wav-gebieden ten opzichte van de locatie inzichtelijk gemaakt. De locatie aan de Reedijk 6 is niet gelegen binnen de 250-meter zone van een Wav-gebied. De wijziging van de bedrijfssituatie behoeft dan ook niet aan de Wet ammoniak en veehouderij getoetst te worden. Bovendien heeft de herontwikkeling binnen het plangebied een behoorlijke afname van de ammoniakemissie tot gevolg, wat een positieve effect heeft op de aanwezige Wav-gebieden in de omgeving van het bedrijf.

Figuur 4.3 Ligging Wav-gebieden omgeving Reedijk 6, bron: provincie Noord-Brabant (○ = plangebied)

4.7.2 Soortenbescherming

De Wet natuurbescherming onderscheidt beschermingsregimes voor soorten op grond van internationale verdragen, aangevuld met soorten die vanuit een nationaal oogpunt beschermd worden. Hierdoor zijn er in de Wet natuurbescherming drie verschillende verbodsartikelen per categorie soorten:

- ▶ soorten van de Vogelrichtlijn (artikel 3.1);
- ▶ soorten van de Habitatrichtlijn en de verdragen van Bern en Bonn (artikel 3.5);
- ▶ andere soorten (artikel 3.10).

Voor alle activiteiten met een mogelijk effect op beschermde dier- en plantensoorten is toetsing aan deze wet noodzakelijk. Beschermde soorten kunnen overal voorkomen. Bij de totstandkoming van een nieuw bestemmings- of wijzigingsplan waarbij functies gewijzigd worden, moet worden voorkomen dat conflicten met de soortenbescherming ontstaan en dient dus vooraf een beoordeling in het kader van de Wet natuurbescherming plaats te vinden.

Om die reden is voor het voorliggende plan een Quicksan flora en fauna uitgevoerd door Tritium Advies B.V. (datum 19 november 2020, documentkenmerk 2009/179/LB-01). Dit onderzoek is als

bijlage 5 bij dit wijzigingsplan opgenomen. Uit het onderzoek komen de volgende bevindingen naar voren.

Er wordt in het kader van de Wnb nagegaan of vaste rust- en verblijfplaatsen door de beoogde ingreep opzettelijk worden aangetast (verwijderd, ongeschikt gemaakt) of dat dieren opzettelijk worden verontrust, verjaagd of gedood. Verder is er gekeken of er invloeden zijn die leiden tot een verminderde geschiktheid als foerageergebied waarbij het een zodanig belang betreft dat bij het wegvallen van deze functie ook vaste rust- en verblijfplaatsen niet langer kunnen functioneren.

FLORA

Er zijn binnen het plangebied geen beschermde wilde plantensoorten aangetroffen. Deze soorten zijn ook niet te verwachten. Om deze redenen zullen er door de voorgenomen plannen geen nadelige effecten optreden ten aanzien van deze soortgroep en zijn er, naast de zorgplicht, vanuit de Wnb geen verdere verplichtingen.

VOGELS

Er zijn geen vogelnesten c.q. verblijfplaatsen aangetroffen van vogels waarvan de nest- en verblijfloccaties jaarrond zijn beschermd. Algemeen voorkomende soorten zonder jaarrond beschermd nest kunnen blijven broeden in de directe omgeving van het plangebied. Indien broedende vogels in de directe omgeving van het plangebied aanwezig zijn, kunnen versturende werkzaamheden zoals bouwwerkzaamheden of een verwijdering van beplanting mogelijk echter niet plaatsvinden zonder hinder te veroorzaken. Wanneer er geen broedende vogels aanwezig zijn kunnen de werkzaamheden wel plaatsvinden. Indien er op deze manier wordt gehandeld, treden er geen nadelige effecten op ten aanzien van vogels. Wanneer de werkzaamheden in het geheel plaatsvinden in de minst kwetsbare periode (tussen begin oktober en half februari) worden eveneens geen nadelige effecten verwacht. Dit laatste verdient derhalve aanbeveling. Indien de werkzaamheden worden uitgevoerd op bovenstaande wijze, zullen er geen nadelige effecten optreden ten aanzien van vogels.

GRONDGEBONDEN ZOOGDIEREN

Binnen het plangebied zijn geen vaste verblijf- of voortplantingsplaatsen vastgesteld van soorten die zijn beschermd bij de Habitatrichtlijn of van soorten die niet zijn vrijgesteld door de provincie. Algemeen voorkomende soorten zijn door de provincie vrijgesteld van de verbodsbepalingen als het een ruimtelijke ingreep of inrichting betreft. Wel geldt de zorgplicht voor dergelijke soorten. Zolang de zorgplicht wordt nageleefd zijn er derhalve geen negatieve effecten te verwachten met betrekking tot grondgebonden zoogdieren.

VLEERMUIZEN

Er zijn geen vaste verblijf- of voortplantingsplaatsen aanwezig binnen het plangebied. Mogelijk wordt er gevoerageerd binnen en nabij het plangebied. Foerageergebied is alleen beschermd wanneer dit gebied noodzakelijk is om de functionaliteit van een vaste verblijfplaats te behouden. In de directe omgeving van het plangebied is echter voldoende alternatief foerageergebied aanwezig in de vorm van omliggende weilanden en de bomengroep ten westen van het plangebied. Ook is het verstorend effect op foeragerende vleermuizen uit te sluiten indien de sloopwerkzaamheden overdag uitgevoerd worden. Een negatief effect op vaste vliegroutes is eveneens niet te verwachten. Gezien het vorenstaande zijn er derhalve geen negatieve effecten te verwachten met betrekking tot vleermuizen.

AMFIBIEËN, REPTIELEN EN VISSSEN

Binnen het plangebied zijn geen vaste verblijf- of voortplantingsplaatsen vastgesteld van soorten die zijn beschermd bij de Habitatrichtlijn of van soorten die niet zijn vrijgesteld door de provincie.

Algemeen voorkomende soorten zijn door de provincie vrijgesteld van de verbodsbepalingen als het een ruimtelijke ingreep of inrichting betreft. Wel geldt de zorgplicht voor dergelijke soorten. Zolang de zorgplicht wordt nageleefd zijn er derhalve geen negatieve effecten te verwachten met betrekking tot amfibieën, reptielen en vissen.

ONGEWERVELDEN/ OVERIGE SOORTEN

Vaste verblijfplaatsen of exemplaren van Habitatrichtlijnsoorten of van nationaal beschermde soorten zijn niet aangetroffen. Er zijn derhalve geen negatieve effecten te verwachten met betrekking tot deze soortgroepen.

ZORGPLICHT

Voor alle soorten geldt een zorgplicht. Deze zorgplicht houdt in dat de initiatiefnemer passende maatregelen neemt om schade aan deze soorten te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken. Hierbij gaat het bijvoorbeeld om het niet verontrusten of verstoren in de kwetsbare perioden zoals de winterslaap, de voortplantingstijd en de periode van afhankelijkheid van de jongen.

De kwetsbare perioden zijn niet voor alle verschillende soortgroepen gelijk. Als 'veilige' periode voor alle groepen geldt in het algemeen de periode van half oktober tot eind november, de periode waarin de voortplantingstijd achter de rug is en dieren als de egel en amfibieën nog niet in winterslaap zijn. Bovendien zijn de houtduiven uit het laatste legsel dan ook uitgevlogen.

Indien vooraf bekend is dat werkzaamheden moeten worden uitgevoerd binnen de kwetsbare perioden van de betreffende soorten, is het zaak ervoor te zorgen dat het gebied tegen die tijd ongeschikt is als leefgebied voor die soorten. Zo kunnen bijvoorbeeld struiken gedurende het groeiseizoen kort gesnoeid worden, zodat er geen vogels gaan broeden.

Indien tijdens de uitvoering van de werkzaamheden beschermde soorten worden waargenomen dienen maatregelen te worden genomen om schade aan deze individuen zo veel mogelijk te beperken (bijvoorbeeld wegvangen en verplaatsen).

EINDCONCLUSIE

In onderstaande punten wordt de eindconclusie weergegeven:

- ▶ *de omschreven werkwijzen met betrekking tot zowel de zorgplicht als ten aanzien van vogels dienen in acht te worden genomen zodat een overtreding van de natuurwetgeving wordt voorkomen;*
- ▶ *om een verstorend effect op foeragerende vleermuizen uit te sluiten, dienen de voorgenomen sloop- en bouwwerkzaamheden overdag te worden uitgevoerd;*
- ▶ *nader onderzoek naar soorten is niet noodzakelijk;*
- ▶ *een ontheffing in het kader van de Wnb (soorten) is niet noodzakelijk;*
- ▶ *voor algemeen voorkomende soorten geldt een algemene vrijstelling als het ruimtelijke ingrepen betreft.*

De Wet natuurbescherming vormt geen belemmering voor de voorgenomen ingreep, mits de in de Quickscan genoemde voorwaarden in acht worden genomen.

4.8 ARCHEOLOGIE

Uitgangspunt voor het wijzigingsplan met betrekking tot archeologie is het veiligstellen van de aanwezige (en aangetoonde) en de te verwachten archeologische waarden. Conform het Verdrag van Malta dient gestreefd te worden naar het behoud van archeologische resten in de archeologische verwachtingszones. Waar dit niet mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden.

Sinds 2007 kent Nederland de Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz, gewijzigde Monumentenwet 1988). Op basis van deze wet zijn gemeenten verplicht een archeologisch beleid te voeren. Daarbij hoort ook dat de archeologische waarden en verwachtingen binnen de gemeente inzichtelijk gemaakt moeten worden. Verder stelt de Wamz 2007 dat gemeenten archeologie-paragrafen moeten opnemen in ruimtelijke plannen. Het doel hiervan is om het 'bodemarchief' zoveel mogelijk te beschermen. De archeologische resten in de bodem vormen een belangrijke bron van informatie over het verleden. In het bijzonder voor die perioden of aspecten van het verleden waarvan geen of weinig schriftelijke bronnen bewaard zijn gebleven of waarover niet of nauwelijks is geschreven.

De Monumentenwet 1988 is op 1 juli 2016 overgegaan in de Erfgoedwet. De Erfgoedwet bundelt bestaande wet- en regelgeving voor behoud en beheer van het cultureel erfgoed in Nederland. Bovendien zijn aan de Erfgoedwet een aantal nieuwe bepalingen toegevoegd. Het beschermings-niveau, zoals die in de oude wetten en regelingen gold, blijft gehandhaafd. Onderdelen van de Monumentenwet die de fysieke leefomgeving betreffen, worden overgeheveld naar de Omgevingswet die in 2020 van kracht wordt. Voor deze onderdelen is een overgangsregeling in de Erfgoedwet opgenomen voor de periode 2016-2019. Het betreft dan:

- ▶ Vergunningen tot wijziging, sloop of verwijdering van rijksmonumenten.
- ▶ Verordeningen, bestemmingsplannen, vergunningen en ontheffingen op gebied van archeologie.
- ▶ Bescherming van stads- en dorpsgezichten.

De raad van de gemeente Oisterwijk heeft op 8 november 2018 besloten het nieuwe gemeentelijk archeologiebeleid vast te stellen en deze in werking te laten treden op 1 december 2018. Conform de, bij dit beleid horende, 'Archeologische waarden en verwachtingskaart' is het plangebied gelegen in een gebied met een lage archeologische verwachtingswaarde (zie figuur 4.4 op de volgende pagina). Ook in het vigerende bestemmingsplan is voor het plangebied geen dubbelbestemming 'Waarde – Archeologie' opgenomen.

Door de huidige inrichting van het terrein heeft bovendien reeds roering van de ondergrond plaatsgevonden. Derhalve zijn naar verwachting geen waarden meer in de ondergrond aanwezig en wordt archeologisch onderzoek niet noodzakelijk geacht. Het aspect archeologie vormt dan ook geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van de voorgenomen ontwikkelingen. Mochten tijdens de bodemingrepen toch archeologische resten worden aangetroffen, dan geldt een meldingsplicht.

Figuur 4.4 Archeologische waarden en verwachtingskaart, bron: gemeente Oisterwijk (○ = plangebied)

4.9 CULTUURHISTORIE

Het cultuurhistorisch erfgoed van Nederland bestaat uit monumentale panden, historische zichtlijnen, kenmerkende landschappen en waardevolle lijn- en/of vlakelementen. Het cultuurhistorisch erfgoed geeft een beeld van de geschiedenis van het landschap. Daarom is bescherming van deze elementen van belang.

Per 1 januari 2012 is de Modernisering Monumentenwet doorgevoerd via een wijziging van artikel 3.6 lid 2 van het Besluit ruimtelijke ordening. In de toelichting van een bestemmingsplan moet voortaan het volgende worden opgenomen: een beschrijving van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. Hierdoor dienen cultuurhistorische waarden dus uitdrukkelijk te worden meegewogen bij het vaststellen van bestemmingsplannen.

De provincie ziet het Brabantse erfgoed als belangrijk onderdeel van haar identiteit en wil het een plaats geven in de verdere ontwikkeling van Noord-Brabant. De provincie heeft daarom een digitale Cultuur Historische Waardenkaart (CHW) opgesteld. Volgens de CHW is het plangebied gelegen in de regio 'De Meierij'. Deze regio bestaat uit verschillende dekzandruggen, beekdalen en dekzandvlaktes. Over grote oppervlakten ligt Brabants leem in de ondergrond. Het water van de beken (Essche Stroom, Beerze, Dommel en Aa) stroomt in de richting van 's-Hertogenbosch, waar een doorgang in de dekzandrug aanwezig is. In het verleden leidde deze situatie hier en daar tot problemen met de waterafvoer, waardoor natte broekgebieden, vennen en kleine veengebieden ontstonden.

De Meierij wordt gekenmerkt door een kleinschalig mozaïek van oude en jonge ontginningslandschappen en woeste gronden. Er bevinden zich veel kleine dorpen, met ieder hun eigen karakter en relatie met het landschap. Ook zijn een aantal plattelandsdorpen uitgegroeid tot middelgrote steden of industriekernen.

Gezien het feit dat de herontwikkeling plaatsvindt binnen het huidige bouwvlak, ter plaatse van te slopen varkensstallen, worden de cultuurhistorische waarden van de regio niet belemmerd. Tevens zijn in de nabijheid van het plangebied geen historisch groen, geografische lijnen of zichtrelaties van waarde aanwezig. Het aspect cultuurhistorie vormt dan ook geen belemmering voor de gewenste herbestemming.

4.10 WATERPARAGRAAF

Het waterbeleid van Rijk en provincie is gericht op een veilig en goed bewoonbaar land met gezonde, duurzame watersystemen. Om de problemen van wateroverlast en verdroging het hoofd te bieden is een ingrijpende herinrichting van het watersysteem nodig. De Commissie Waterbeheer voor de 21e eeuw pleit voor de toepassing van een drietrapsstrategie voor het waterbeheer:

- ▶ eerst vasthouden van het regenwater in het gebied waar het valt;
- ▶ vervolgens het bergen van wateroverschotten in speciaal daarvoor aangelegde voorzieningen of aangewezen gebieden;
- ▶ pas dan het water afvoeren via waterlopen en gemalen.

Sinds 1 november 2003 is voor alle ruimtelijke plannen de watertoets verplicht. De watertoets moet ervoor zorgen dat bij ruimtelijke plannen rekening wordt gehouden met ruimte voor water en watervoorzieningen. Dit verkleint de kans op problemen zoals overstroming door onvoldoende veilige dijken, wateroverlast door onvoldoende bergingsmogelijkheden voor hemelwater of een slechte waterkwaliteit. Het resultaat is een ruimtelijk plan dat waterbestendig is. Maar het gaat niet alleen om het voorkomen van problemen. Ruimte voor water kan ook de ruimtelijke kwaliteit en de leefomgeving van mens en dier verbeteren.

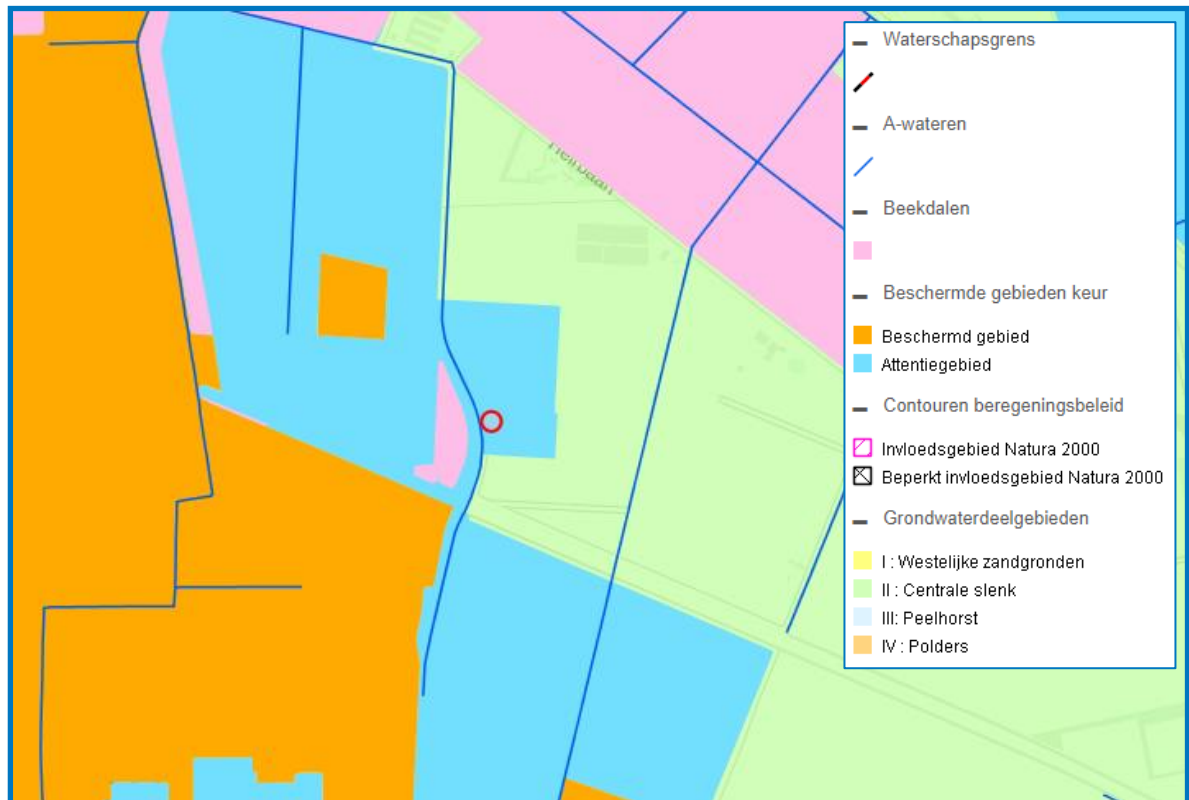
Het plangebied is gelegen binnen het beheersgebied van Waterschap De Dommel. In deze paragraaf worden de algemene uitgangspunten voor de waterparagraaf bij een ruimtelijke ontwikkeling toegelicht.

4.10.1 Relevant beleid

KEUR

Voor waterhuishoudkundige ingrepen binnen het plangebied is de “Keur Waterschap De Dommel 2015” van toepassing. De Keur is een waterschapsverordening die gebods- en verbodsbepalingen bevat met betrekking tot ingrepen die consequenties hebben voor de waterhuishouding en het waterbeheer. Op grond van de Keur is het onder andere verboden om handelingen te verrichten waardoor het onderhoud, aanvoer, afvoer en/of berging van water kan worden belemmerd, zonder een ontheffing van het waterschap. Onderdeel van de keur zijn Algemene regels en regels omtrent de hydrologische uitgangspunten voor afvoeren van hemelwater. De versie van de keur en de beleidsregels zijn toegepast zoals bekend op het moment van schrijven.

Figuur 4.6 geeft een beeld van de ligging van het plangebied op de kaart 'Beschermd gebieden keur'. Hieruit blijkt dat de locatie aan de Reedijk 6 (rood omcirkeld) is gelegen in het grondwaterdeelgebied 'Centrale slenk'. Het is niet gelegen binnen een keurbeschermingsgebied. Wel is sprake van ligging in een 'attentiegebied'. Waterschap De Dommel schrijft voor dat, bij ligging in een dergelijk gebied, altijd mitigerende maatregelen nodig zijn bij een toename van verhard oppervlak. Nabij het plangebied zijn diverse watergangen gelegen. De watergang langs de Reedijk betreft een A-watergang. Deze blijft in de huidige staat behouden.

Figuur 4.6 Uitsnede kaart 'Beschermd gebieden keur' (bron: Waterschap De Dommel)

WATERBEHEERPLAN DE DOMMEL 2016-2021

Het waterschap heeft in 2015 het "Waterbeheerplan De Dommel 2016-2021" vastgesteld en dit plan is sinds 1 januari 2016 van kracht. Het plan is afgestemd op de ontwikkeling van het Stroomgebiedsbeheer Maas, het Nationaal Waterplan en het Provinciaal waterplan. Het nieuwe waterbeheerplan geeft vier uitgangspunten weer die de richting aangeven van de plannen en oplossingen van het waterschap voor de periode 2016-2021. Deze vier uitgangspunten luiden als volgt:

► De beekdalbenadering

Door het beekdal als groter geheel steeds voor ogen te houden, kan het waterschap integraler en effectiever werken. Wel is samenwerking met andere overheden, andere waterpartners en inwoners daarbij essentieel. Water verbindt de stad met het ommeland. Water verbindt mensen.

► De gebruiker centraal

De omgeving wordt op heel veel verschillende manieren gebruikt. Ook veranderen de behoeften en belangen van gebruikers. De waarde van water verandert met de maatschappij mee. Daar heeft het waterschap oog voor en speelt daarop in.

► Samen sterker

Door de handen ineen te slaan met andere overheden en waterpartners, boeren en bedrijven, bereikt het waterschap meer dan op eigen houtje. Zij aan zij zoekt het waterschap naar de beste oplossingen en maakt daar werk van. Het waterschap wil inspireren en ruimte geven. Door flexibel te zijn in de samenwerking met ideeën van derden versterkt het waterschap de uitvoeringskracht.

► Gezonde toekomst:

Ook toekomstige generaties wil het waterschap voldoende, veilig en schoon water kunnen bieden. Overall in de maatschappij streeft het waterschap naar duurzaamheid. Het denken in kringlopen is daarbij de basis. Het waterschap sluit hierbij aan en ziet het als een inspirerende uitdaging. Mensen bewust maken van de waarde van water om zo tot duurzaam gebruik te komen zal de komende jaren in het werk van het waterschap verweven zijn.

4.10.2 Bodemsamenstelling en geohydrologische situatie

Ter plaatse van het plangebied is op basis van de Grondwaterdynamiek-kaart van het Waterschap sprake van een Gemiddeld Hoogste Grondwaterstand (GHG) van 0-20 cm beneden maaiveld. Hierbij gaat om de GHG in de winterperiode, het is dus een heel nat gebied.. De bodem ter plaatse van het plangebied bestaat uit gooreerdgronden; leemarm en zwak lemig fijn zand.

4.10.3 Hydrologisch neutraal bouwen

De drie Brabantse waterschappen Aa en Maas, De Dommel en Brabantse Delta hanteren sinds 1 maart 2015 dezelfde (beleids)uitgangspunten voor het beoordelen van plannen waarbij het verhard oppervlak toeneemt. Deze (beleids)uitgangspunten zijn geformuleerd in de “Beleidsregel Hydrologische uitgangspunten bij de Keurregels voor afvoeren van hemelwater, Brabantse waterschappen”. Per 1 april 2021 is de ‘Derde partiele herziening Hydrologische uitgangspunten bij de keurregels voor afvoeren van hemelwater’ in werking getreden. Deze meest recente uitgangspunten zijn toegepast in dit plan.

Bij een toename en afkoppelen van het verhard oppervlak geldt het uitgangspunt dat plannen zoveel mogelijk hydrologisch neutraal worden uitgevoerd. De waterschappen maken bij het beoordelen van plannen met een toegenomen verhard oppervlak onderscheid tussen grote en kleine plannen. Hoewel er relatief veel kleine plannen zijn, veroorzaken deze op deelstroomgebiedsniveau nauwelijks een toename van de maatgevende afvoer. Het waterschap maakt grofweg onderscheid in projecten met een toename van verhard oppervlak van maximaal 500 m², 500 m² tot 10.000 m² en meer dan 10.000 m². Mitigerende maatregelen zijn altijd van toepassing bij elke toename van het verhard oppervlak, indien de locatie is gelegen in een attentiegebied.

Het hemelwater dat op de daken van de bebouwing neervalt, wordt via leidingen afgevoerd naar het lokale slotennetwerk. Het hemelwater dat op de erfverhardingen neervalt, wordt via het vrije verval van de erfverharding naar de omliggende cultuurgronden afgevoerd. Als gevolg van de beoogde herontwikkeling wordt een groot deel van de bestaande bebouwing en de bijbehorende erfverharding gesaneerd. Het betreft circa 3.975 m² verhard oppervlak. De nieuwe pensionstal, met ponystal en

erfverharding, hebben een veel kleinere ruimtelijke voetafdruk. Dit betekent dat er sprake is van een netto afname van verhard oppervlak. Compenserende waterberging is dan ook niet noodzakelijk voor dit plan op basis van het Waterschapsbeleid. Het gemeentelijk beleid geeft hier wel aanleiding toe (zie subparagraaf 4.10.5).

Het hemelwater afkomstig van het verhard oppervlak mag naar bestaand oppervlaktewater worden afgevoerd. Op vrijwillige basis is de aanleg van een infiltratievoorziening toegestaan, mits daarbij in voldoende mate met de omgeving rekening gehouden wordt en geen wateroverlast op eigen terrein of bij derden ontstaat.

4.10.4 Kwaliteit van te lozen en infiltreren hemelwater

In de nieuwe situatie wordt alleen het huishoudelijk afvalwater geloosd op de bestaande riolering. Het hemelwater wordt afgekoppeld van het riool en wordt overwegend geïnfiltreerd in de bodem. Enkel schoon regenwater mag worden geïnfiltreerd. Om de kwaliteit van het hemelwater te garanderen, dienen onderdelen welke met regenwater in aanraking kunnen komen, te worden vervaardigd of te bestaan uit niet-uitloogbare bouwmaterialen, zoals kunststoffen, gecoat staal, gecoat zink of aluminium (in plaats van lood, asfalt, et cetera). Door het gebruik van niet-uitloogende materialen komen geen verhoogde concentraties verontreinigende stoffen (DuBo-maatregelen) voor in het te infiltreren water. Infiltratie van afgekoppelde verhardingen, zoals opritten, parkeerplaatsen en terrassen, mag niet verontreinigd zijn met chemische bestrijdingsmiddelen, olie, agressieve reinigingsmiddelen of andere verontreinigende stoffen.

4.10.5 Gemeentelijk waterbeleid, Verordening afvoer hemelwater en grondwater 2018

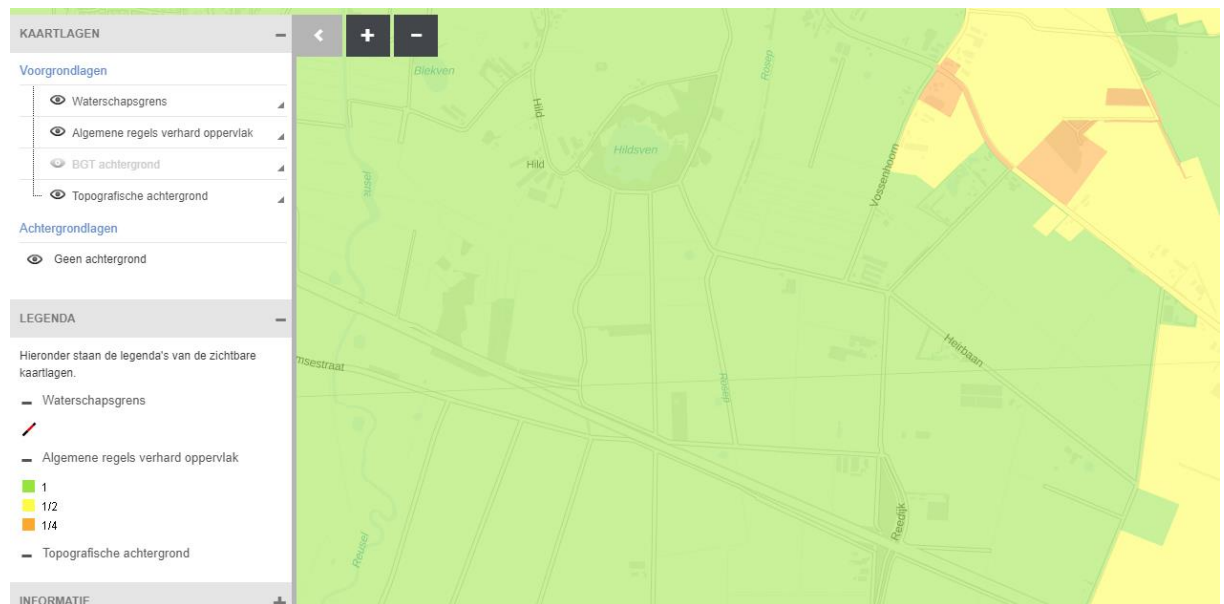
Uit voorgaande paragrafen blijkt dat op basis van het waterschapsbeleid er geen plicht is tot compenserende waterberging omdat er netto sprake is van een afname van verhard oppervlakte binnen het plangebied. In het gemeentelijk beleid is er echter wel een directe plicht bij een herziening voor het bestemmingsplan om bij elk bouwplan direct te zorgen voor compenserende waterberging. Hierbij wordt uitgegaan van de hoeveelheid verharding die in het beoogde eindbeeld aanwezig zal zijn op het bedrijf, zie onderstaande tabel voor de inventarisatie.

Type verharding	Aantal m ²
Nieuwe gebouwen	1030
Bestaande gebouwen	612
Bedrijfswoning	232
Sleufsilo en vaste mest	232
Bestaande verharding	1736
Halfverharding	1038
Totaal	4.880

Tabel 4.1 aantal m² verhard oppervlak in beoogde situatie

Er is aansluiting gezocht bij het beleid van het Waterschap omtrent compenserende waterberging om de hoeveelheid van de berging te bepalen. Hierbij is rekening gehouden met het 24 uur vasthouden van een piekbelasting van 60 mm per m² verhard oppervlakte. Uit figuur 4.7 op de volgende pagina blijkt dat het gebied redelijk gevoelig is voor wateroverlast en dat daarom de norm

van 1 gehanteerd dient te worden. Op basis hiervan wordt in het plan een waterbergende voorziening opgenomen van $(4.880 \times 0,06 \times 1) 293 \text{ m}^3$.

Figuur 4.7 Uitsnede kaart algemene regels versneld afvoeren

Er is gekozen om de nieuw aan te leggen verharding aan te leggen in de vorm van halfverharding dat waterdoorlatend is. Voor de parkeerplaatsen moet gedacht worden aan grind of puingranulaat. Voor de verharding rondom de paardenstal kan gedacht worden aan materiaalgebruik zoals: "Quarzitische Grauwacke Flachkorn". Dit is een halfverharding die zorgt voor een natuurlijke uitstraling en die ook erg passend is bij de gewenste uitstraling van een paardenhouderij (zie afbeelding 4.8). Ondanks dat het halfverharding is, is de verharding wel 100% meegenomen als nieuwe verharding in de berekening van het verhard oppervlakte.

Figuur 4.8 Quarzitische Gauwacke Flachkorn als halfverharding

Gezien de GHG praktisch op het maaiveld ligt is rekening gehouden met een waterberging boven het maaiveld. In figuur 4.9 is een uitsnede opgenomen uit de situatieschets voor de waterbergende voorzieningen zoals bijgevoegd in bijlage 7. Het uitgangspunt van de opzet van de waterbergende voorzieningen is om het water te bergen, zoveel mogelijk te infiltreren en waar nodig het restant vertraagd af te voeren. Hiervoor wordt afgewaterd in zuidwestelijke richting.

Figuur 4.9 uitsnede situatietekening waterberging zoals opgenomen in bijlage 7

De waterbergende voorziening op het erf bestaat uit het bergen van het water op het weiland aan de voorzijde van het perceel, middels het toevoegen van een aardenwal rondom het weiland van 50 cm hoog. Hierdoor ontstaat een wadi van 20 centimeter diep met 30 cm waking. Het doel is om hier het water bij piekbelastingen op te vangen en vervolgens vertraagd af te voeren naar de nieuw aan te leggen sloot van 60 meter lang en 2,7 meter breed. Het weiland met de waterkerende dam heeft een waterbergend vermogen van $1.730 \text{ m}^2 \times 0,2 \text{ m}^1 = 346 \text{ m}^3$. Dit is ruim meer dan de benodigde waterbergende capaciteit van 293 m^3 . Hiermee wordt voldaan aan de benodigde eis vanuit het gemeentelijke waterbeleid om voor al het verhard oppervlakte te voorzien in waterbergende voorzieningen.

De waterberging in het weiland wordt aan de zuidzijde voorzien van een overloopvoorziening richting de sloot in de vorm van een betonnen keerwand van 2 meter breed. De betonnen keerwand wordt in het midden over een lengte van 50 cm verlaagd tot 20 cm hoogte boven maaiveld.

Er is rekening gehouden met ongeveer 54 m^3 overcapaciteit om rekening te houden met de eventuele afwatering vanaf de halfverharding rondom om het erf. In bijlage 7 is een doorsnede opgenomen van de opzet van de halfverharding. Het idee is om de halfverharding op een lichte helling te leggen rondom het gebouw en om tussen de halfverharding en de paddocks/rijbak een greppel aan te leggen. De verwachting is dat de greppel alleen gebruikt zal worden bij hele zware buien. De greppel zal afwateren in de waterbergende sloot. Tevens fungeert de greppel als

waterbergende voorziening/infiltratievoorziening. Hierdoor is het verantwoord om de halfverharding niet mee te nemen in de waterbergende berekeningen.

Er wordt voorzien in een overstortvoorziening naar de sloot aan de voorzijde van de weg vanaf de waterbergende sloot. In de beoogde dam tussen de sloot aan de wegzijde en de waterbergende sloot wordt een overstortvoorziening gerealiseerd middels twee PVC buizen. De bovenste overstort voorziening wordt gerealiseerd in een 100 mm PVC buis 10 centimeter onder het maaiveld van een te realiseren dam tussen de sloot aan de weg en de WADI. Om te voorkomen dat de buis kapot wordt gereden zal de dam ten opzichte van het maaiveld verhoogd worden aangelegd. De onderste overstort voorziening in de dam is een leegloopvoorziening, d.m.v. een 40 mm PVC buis op 10 cm boven de bodem van de sloot.

De verwachting is dat hiermee meer dan voldoende compenserende waterberging wordt gerealiseerd en dat de waterberging bovendien binnen 24 uur weer beschikbaar is om een volgende piekbelasting te bergen en vertraagd af te voeren. In de watervergunning zal de precieze civieltechnische uitvoering nader worden uitgewerkt en worden getoetst.

4.11 EXTERNE VEILIGHEID

Het externe veiligheidsbeleid in Nederland is gericht op het verminderen en beheersen van risico's en effecten van calamiteiten, alsmede het bevorderen van de veiligheid van personen in de omgeving van activiteiten (bedrijven en transport) met gevaarlijke stoffen. Dat gebeurt door te voorkomen dat te dicht bij gevoelige bestemmingen activiteiten met gevaarlijke stoffen plaatsvinden, door de zelfredzaamheid te bevorderen en door de calamiteitenbestrijding te optimaliseren.

Ten aanzien van externe veiligheid wordt onderscheid gemaakt in:

1. Plaatsgebonden risico (PR):

Dit is een maat voor de kans dat iemand dodelijk getroffen kan worden door een calamiteit met een gevaarlijke stof. De gestelde norm is een ten minste in acht te nemen grenswaarde (PR 10^{-6} /jr) die niet mag worden overschreden ten aanzien van kwetsbare objecten, alsmede een zoveel mogelijk te bereiken richtwaarde (PR 10^{-6} /jr) ten aanzien van beperkt kwetsbare objecten.

2. Groepsrisico (GR):

Dit is een maat voor de kans dat een grotere groep tegelijkertijd dodelijk getroffen kan worden door een calamiteit met gevaarlijke stoffen. De gestelde norm is een oriënterende waarde waarvan gemotiveerd mag worden afgeweken. Het groepsrisico moet verantwoord worden voor het gebied waarbinnen zich de gevolgen van een incident met gevaarlijke stoffen voordoen.

De aanwezige risico's zijn zeer afhankelijk van het brontype. De relevante typen zijn:

- ▶ Bedrijven;
- ▶ Vervoer van gevaarlijke stoffen (per spoor, over de weg, het water);
- ▶ Hoogspanningslijnen;
- ▶ Ondergrondse (gas)leidingen (c.q. buisleidingen).

Het bedrijf aan de Reedijk 6 is op de risicokaart van de provincie Noord-Brabant aangeduid als risicobedrijf, vallend in de categorie "Overig". Op het bedrijf wordt namelijk bovengronds propaan opgeslagen in een tank die 8 m³ kan bevatten. Op tanks tot 13 m³ is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (Activiteitenbesluit) van toepassing. In het Activiteitenbesluit worden geen risicocontouren voor propaantanks aangegeven, maar veiligheidsafstanden die (ongeacht de planologische situatie) in acht genomen dienen te worden. De opslagvoorziening voor propaan op het bedrijf voldoet aan de eisen in het Activiteitenbesluit. Binnen een afstand van 25 meter (op basis van een vulfrequentie > 5/jaar) rondom de propaangastank is geen sprake van andere bebouwing dan de bedrijfsgebouwen. Bovendien bevinden zich in de nabijheid van het bedrijf geen kwetsbare objecten. Het plangebied is verder niet gelegen in (de nabijheid van) een risicogebied van een ander bedrijf met betrekking tot de externe veiligheid. Het ligt derhalve niet binnen PR-contouren en GR-invloedsgebieden van risicovolle (Bevi)inrichtingen.

Per 1 april 2015 is het Besluit externe veiligheid transportroutes (BEVT) en de Regeling Basisnet in werking getreden. Het BEVT vormt de wet- en regelgeving, en de concrete uitwerking volgt in het Basisnet. Met de inwerkingtreding van het BEVT vervalt de 'Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen'. Het Basisnet beoogt voor de lange termijn (2020, met uitloop naar 2040) duidelijkheid te bieden over het maximale aantal transporten van gevaarlijke stoffen en de

bijbehorende maximale risico's die dit mag veroorzaken. Het Basisnet is onderverdeeld in drie onderdelen: Basisnet Spoor, Basisnet Weg en Basisnet Water. Het BEVT en het bijbehorende Basisnet maken bij het PR onderscheid in bestaande en nieuwe situaties. Voor bestaande situaties geldt een grenswaarde voor het PR van 10^{-5} per jaar ter plaatse van kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten en een streefwaarde van 10^{-6} per jaar. Voor nieuwe situaties geldt de 10^{-6} waarde als grenswaarde voor kwetsbare objecten, en als richtwaarde bij beperkt kwetsbare objecten.

In het Basisnet Weg en het Basisnet Water zijn veiligheidsafstanden (PR 10^{-6} contour) opgenomen vanaf het midden van de transportroute. Tevens worden in het Basisnet de plasbrandaandachtsgebieden benoemd voor dergelijke routes. Hiermee wordt geanticipeerd op de beperkingen voor ruimtelijke ontwikkelingen die samenhangen met deze plasbrandaandachtsgebieden. Het Basisnet vermeldt dat op een afstand van 200 meter vanaf de rand van het tracé in principe geen beperkingen hoeven te worden gesteld aan het ruimtegebruik.

De ontwikkeling vindt plaats buiten de invloedssfeer van het spoortraject Eindhoven-Tilburg. Over de Rijksweg A58 vindt vervoer van gevaarlijke stoffen plaats. Het plangebied ligt binnen de genoemde zone van 200 meter. Gelet op het arbeidsextensieve karakter van een agrarisch bedrijf is het mogelijk te volstaan met een beperkte verantwoording op basis van artikel 8, lid 2 BEVT. Dit artikel beschrijft dat het eerste lid van dit artikel buiten beschouwing kan worden gelaten indien wordt aangetoond dat het groepsrisico, gelet op de dichtheid van personen, niet hoger is dan 0,1 maal de oriëntatiewaarde of dat het groepsrisico, gelet op de redelijkerwijs te verwachten verandering van dichtheid van personen, met niet meer dan 10 procent toeneemt en de oriëntatiewaarde niet wordt overschreden. De oriëntatiewaarde wordt bepaald door de dichtheid van personen in het invloedsgebied van de transportroute, rekening houdend met de in dat gebied reeds aanwezige personen en de personen die in dat gebied op grond van het geldende bestemmingsplan redelijkerwijs te verwachten zijn. Aangezien de agrarische bestemming binnen het plangebied niet wijzigt en de gewenste paardenhouderij op grond van het vigerende bestemmingsplan reeds is toegestaan, volstaat de beperkte verantwoording van het groepsrisico, welke hierna wordt toegelicht.

Bij het vervoer van brandbare gassen, zoals LPG of propaan, over de A58 is een incident mogelijk met een tankwagen, geladen met één van deze stoffen. Het gevolg is het voltrekken van een BLEVE. Dit scenario kan plaatsvinden na externe impact, waardoor de tankwagen scheurt en het tot vloeistof verdichte gas expandeert en een overdrukscenario veroorzaakt (koude BLEVE). Ook is het mogelijk dat een tank wordt aangestraald door een externe hittebron, waardoor de tank het begeeft en de brandbare vloeistof ontsteekt en een grote vuurbal met hittestaling veroorzaakt (ware BLEVE).

De maatregelen die genomen kunnen worden om de risico's te beperken en de hulpverlening te ondersteunen bij het bestrijden van de gevolgen van een incident kunnen worden onderverdeeld in bronmaatregelen, effectmaatregelen en maatregelen ten behoeve van de bestrijdbaarheid en zelfredzaamheid.

Met betrekking tot het transport van gevaarlijke stoffen over de weg en over het spoor kunnen door de gemeente bronmaatregelen worden genomen. De maatregelen die mogelijk zijn worden getroffen in het Basisnet, waarin een risicoplafond wordt vastgesteld. Hierdoor kan het vervoer van gevaarlijke stoffen niet onbeperkt groeien. De A58 is in het Basisnet aangewezen als een belangrijke route voor het vervoer van gevaarlijke stoffen.

Een effect beperkende maatregel kan bestaan uit het vergroten van de afstand tussen de risicobron en de voorgenomen ontwikkelingen binnen het plangebied aan de Reedijk 6. Dit zou betekenen dat een zone langs de A58 niet zou kunnen worden benut voor herontwikkeling. In de beoogde situatie gaat het enkel om het verwijderen van de functieaanduiding 'intensieve veehouderij'. Ten opzichte van de planologisch toegestane bedrijfsactiviteiten vindt er geen significante uitbreiding plaats van het aantal personen dat in het plangebied verblijft.

De bestrijdbaarheid is afhankelijk van de inzetbaarheid van hulpverleningsdiensten. De brandweer moet in staat zijn om taken goed uit te kunnen voeren en daarmee verdere escalatie van een incident te voorkomen. Hierbij kan gedacht worden aan het voldoende / adequaat aanwezig zijn van aanvalswegen en bluswatervoorzieningen.

Ten slotte is de zelfredzaamheid van personen in het invloedsgebied belangrijk. De bevolking binnen het plangebied bestaat, naast de initiatiefnemer, uit enkele bezoekers met een hoge zelfredzaamheid. De volgende maatregelen kunnen getroffen worden, teneinde de mogelijkheden voor ontvluchting te vergroten:

- ▶ Wegenplan zodanig inrichten dat vluchten in een tegengestelde richting, van de risicobronnen af, mogelijk is;
- ▶ Bezoekers door middel van risicocommunicatie instrueren over de risico's en de mogelijke maatregelen die zij kunnen nemen.

Op de A58 worden een aantal transporten uitgevoerd met gevaarlijke stoffen. Op het plangebied zijn uitsluitend de transporten van toxische vloeistoffen en toxische gassen van invloed. Wanneer er een ongeluk gebeurt met deze stoffen, ligt het plangebied binnen het risicogebied. Voor toxische vloeistoffen is het mogelijk om de vloeistof af te dekken. Hierdoor wordt de verdamping verminderd. Wanneer het gaat om toxische gassen kan bronbestrijding alleen plaatsvinden indien het om een lekkage gaat. De brandweer zal dit gat proberen te dichten. Effectbestrijding is tevens mogelijk door de concentratie te verdunnen, bijvoorbeeld met behulp van een waterscherm. Dit is echter alleen mogelijk wanneer de brandweer tijdig aanwezig is.

Bij een toxisch incident is het belangrijk dat de bestrijding plaatsvindt vanaf bovenwinds gebied, daar waar de wind vandaan komt. Van belang is dat de bron van beide zijde te bereiken is. Bij ineens vrijkomen van de gehele inhoud van de tank of lading, zal de effectbestrijding lastig te realiseren zijn. De kans op zo min mogelijk slachtoffers is het grootst, wanneer er voldoende mogelijkheden zijn om de vergiftiging te behandelen. Daarnaast bestaat de kans op zo min mogelijk slachtoffers wanneer er een snelle evacuatie / ontruiming plaatsvindt. Het niet of korter blootstellen aan een toxische stof zal het aantal slachtoffers verminderen. Bij een toxische wolk bestaat de kans dat mensen komen te overlijden als gevolg van blootstelling aan de toxische stof. Echter bepaalt de hoeveelheid ingeademde stof, blootstellingsduur en de concentratie of een persoon daadwerkelijk overlijdt.

Wanneer er een incident plaatsvindt, is het van belang dat omwonenden schuilen, mits ramen, deuren en ventilatie gesloten kunnen worden. Indien dit niet mogelijk is, kan ervoor gekozen worden om te vluchten. Bij een toxische wolk dient gevlucht te worden haaks op de wolk. De Reedijk vormt een geschikte vluchtroute. In onderhavige situatie worden de risico's gecommuniceerd aan de bezoekers van het bedrijf. Derhalve is verdere beoordeling aan het Bevt niet van toepassing en volstaat bovenstaande beperkte verantwoording.

Transport van gevaarlijke stoffen vindt ook plaats door buisleidingen. Tijdens het transport kunnen dingen misgaan, waardoor de gevaarlijke lading kan ontbranden of exploderen of waardoor er bijvoorbeeld giftige gassen ontsnappen via een lek of breuk. Bij risicovolle buisleidingen kan gedacht worden aan (hogedruk) transport van aardgas, maar ook van olie, benzine, kerosine, chemische producten en industriële gassen. Deze stoffen kunnen giftig, lichtontvlambaar of brandbaar zijn. Buisleidingen lopen meestal ondergronds, maar kunnen soms ook bovengronds voorkomen.

De grootste kans op een beschadiging aan een buisleiding ontstaat door graafwerkzaamheden. Hierbij moet worden gedacht aan werkzaamheden aan gas-, olie- en waterleidingen in de grond, of kabels voor stroom, TV, telefoon en internet. De risicokaart toont alle aardgasleidingen vanaf een diameter van 50 mm en een druk van 16 bar, alle buisleidingen voor brandbare vloeistoffen vanaf een diameter van 100 mm en alle overige buisleidingen waarvan geldt dat er een overschrijding van de wettelijke norm is op 5 meter afstand van de buis. Deze wettelijke norm is het plaatsgebonden risico 10^{-6} .

Het Besluit Externe Veiligheid Buisleidingen (Bevb) is op 1 januari 2011 in werking getreden. In dit besluit staan veiligheidseisen voor de exploitant en de gemeente. Exploitanten hebben een zorgplicht en moeten ervoor zorgen dat hun buisleidingen veilig zijn. Gemeenten moeten buisleidingen in hun bestemmingsplan opnemen en bij nieuwbouw zorgen voor genoeg afstand tot de buisleidingen. Binnen de gemeente Oisterwijk zijn enkele buisleidingen gelegen, die externe veiligheidsrisico's met zich meebrengen. Ten zuiden van de Rijksweg A58 loopt een buisleiding. Deze buisleiding betreft een gasleiding van de Gasunie en ligt op een afstand van ruim 800 meter van het plangebied. De herbestemming vindt plaats buiten de invloedssfeer van de in het Bevb opgenomen buisleidingen. Derhalve is verdere beoordeling aan het Bevb niet van toepassing.

Ten noorden van het plangebied bevindt zich een hoogspanningsleiding. Gezien de afstand van ruim 400 meter van het bouwvlak zal er geen interactie met deze lijn plaatsvinden. Het aspect externe veiligheid vormt dan ook geen belemmering voor de gewenste ontwikkelingen binnen onderhavig plangebied aan de Reedijk 6.

4.12 VERKEER EN PARKEREN

In deze paragraaf wordt ingegaan op de onderdelen 'verkeersaantrekkende werking' en parkeren.

Verkeersaantrekkende werking

In bijlage 4 is in het kader van de stikstofberekeningen een inventarisatie gemaakt van de huidige verkeersbewegingen op het bedrijf. Deze zijn opgenomen in onderstaande tabel en is een worst case inventarisatie.

Categorie	Omschrijving	Aantal voertuigen	Per dag/week/maand of jaar
Zwaar	Aanvoer dieren	1	Per week
Zwaar	Afvoer dieren	54	Per jaar
Zwaar	Aanvoer voer + bijproducten	4	Per week
Zwaar	Afvoer drijfmest	125	Per jaar
Zwaar	Afvoer vaste mest	1	Per maand
Zwaar	Afvoer kadavers	1	Per week
Zwaar	Aan- en afvoer diversen	1	Per week
Licht	Bezoekers	2	Per dag
Licht	Privé gebruik bedrijfswoning	4	Per dag

Tabel 4-2 inventarisatie bestaande verkeersbewegingen varkenshouderij

In bovenstaande tabel 4-2 is een inventarisatie gemaakt van de verkeersbewegingen in de beoogde situatie:

Categorie	Omschrijving	Aantal voertuigen	Per dag/week/maand of jaar
Zwaar	Afvoer mest	1	Per week
Zwaar	Aanvoer hooi/stro	54	Per jaar
Zwaar	Aan en afvoer diversen	4	Per week
Licht	Bezoekers	25	Per dag
Licht	Privé gebruik bedrijfswoning	4	Per dag

Tabel 4-3 inventarisatie verwachte verkeersbewegingen paardenhouderij

In de huidige situatie is er sprake van veelal zware bedrijfsmatige verkeersbewegingen in de vorm van vrachtauto's voor aan- en afvoer van krachtvoer, dieren en mest. Hierdoor ontstaat er bijna dagelijks zwaar transport van en naar het bedrijf. De omvorming van varkenshouderij naar paardenhouderij zal leiden tot een daling van het aantal zware verkeersbewegingen van en naar het bedrijf. Het plan zal leiden tot een stijging van het lichtere auto verkeer naar het bedrijf. In worst case situatie tot 24 meer bezoekers per dag dan in de bestaande situatie. Dit zal niet leiden tot problemen, aangezien deze bewegingen hoofdzakelijk verspreid over de dag plaatsvinden. Het grootste aantal vrachtbewegingen in de beoogde situatie is geconcentreerd tijdens het weekend. Dit zijn de momenten dat eigenaren en gebruikers wedstrijden bezoeken en de paarden per vrachtauto zullen worden vervoerd. In de weekdagen is het aantal verkeersbewegingen van en naar het bedrijf relatief laag.

De huidige wegenstructuur en bestaande uitrit bieden voldoende ruimte en mogelijkheden om het verkeer, zowel vrachtverkeer als personenauto's, op normale wijze af te wikkelen. Ook de pieken in de verkeersbewegingen kunnen worden opgevangen. Het bedrijf wordt momenteel ontsloten middels een oprit naar de Reedijk. Dit wijzigt niet in de beoogde situatie. Het bedrijf wordt verlaten via de Reedijk, een weg met voldoende breedte, waar een snelheidsregime van 80 km-uur geldt. De Reedijk is een lokale erfontsluitingsweg. De weg leidt langs bestaande agrarische bedrijven en bevat vooral bestemmingsverkeer. Na circa 1,4 km in noordelijke richting sluit de Reedijk aan op de doorgaande weg tussen Moergestel en Oirschot. Op een afstand van circa 4 kilometer bevinden zich de op- en afritten van de A58. Het perceel is te bereiken zonder (kwetsbare) dorpskommen te doorsnijden. Verkeerskundig leiden de gewenste ontwikkelingen niet tot problemen. Aanpassingen aan de wegenstructuur zijn niet noodzakelijk.

Parkeren

Ten aanzien van het parkeren wordt aangesloten bij de Nota parkeernormen. Hiervoor is bepaald dat het parkeren van voertuigen op eigen terrein dient te geschieden. In de Nota wordt voor een paardenhouderij geen parkeernorm gehanteerd maar wel voor een manege. In het kader van een worst case aanpak wordt bij die norm van 0,4 parkeerplaatsen per box aangesloten. Er is in de plannen rekening gehouden met het huisvesten van 70 paarden, waarvan ongeveer 50 in boxen. Er worden daarom $50 \times 0,4 = 20$ parkeervakken ingetekend op de nieuw aan te leggen halfverharding rondom het hoofdgebouw. De parkeervakken worden haaks gerealiseerd in de maat van 2,5 bij 5 meter en het tussenpad is minimaal 6 meter breed om de draai naar de vakken goed te kunnen maken. Er wordt tevens voorzien in enkele ruimere parkeervakken voor de stalling van auto-trailer combinaties.

Het parkeren van alle voertuigen geschiedt op eigen terrein. Ten behoeve van de nieuwbouw van de pensionstalling zijn een tiental nieuwe parkeerplaatsen noodzakelijk. De bestaande erfverharding zal uitgebreid worden met halfverharding, zie de situatieschets in bijlage 1 voor de aangegeven parkeerplaatsen. Verder wordt de verharding gebruikt om te manoeuvreren. Parkeren en manoeuvreren vindt dus volledig op eigen perceel plaats en zal niet leiden tot problemen met de verkeersveiligheid of de verkeersafwikkeling ter plaatse. Pieken qua parkeren kunnen op eigen terrein worden opgevangen.

Op basis van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het aspect 'verkeer en parkeren' geen belemmering vormt voor de herbestemming.

4.13 GEZONDHEID

Het aspect volksgezondheid heeft de laatste jaren meer aandacht gekregen bij het opstellen van ruimtelijke initiatieven. Aangetoond moet worden dat een ruimtelijke ontwikkeling geen negatief effect heeft op de volksgezondheid.

Tussen 2009 en 2011 is een verkennend onderzoek uitgevoerd door IRAS, NIVEL en RIVM naar de relatie tussen gezondheidsstatus, zoals geregistreerd bij huisartsen, en de afstand tot veehouderijen en in de lucht gemeten concentraties van bacteriën en fijnstof in de buurt van een aantal veehouderijen. Eén van de bevindingen is dat bij mensen die in de omgeving van pluimvee- of geitenbedrijven wonen vaker longontsteking werd gevonden. Een andere bevinding is dat er minder astma voorkomt bij omwonenden van veehouderijen, maar dat wanneer mensen astma of COPD hebben, zij vaker complicaties van hun ziekte hebben. Wat betreft de blootstelling zijn hogere endotoxineniveaus gemeten rondom pluimvee- en varkensbedrijven ten opzichte van de achtergrondniveaus.

Endotoxinen zijn bouwstenen van bepaalde bacteriën, die een toxisch effect op de mens kunnen hebben en tot gezondheidsklachten kunnen leiden. Endotoxinen komen vaak voor in fijnstof van intensieve veehouderijen. De Gezondheidsraad hanteert een advieswaarde van 30 endotoxine-eenheden per kubieke meter (EU/m³) voor de maximale blootstelling aan endotoxinen in de buitenlucht over een langere periode.

Een beoordeling van de effecten op de volksgezondheid doet zich met name voor bij de uitbreiding van geitenhouderijen, pluimveehouderijen of varkenshouderijen of een ontwikkeling van milieugevoelige functies in de omgeving van een van deze drie typen veehouderijen.

In onderhavige situatie is sprake van de sanering van een varkenshouderij. Aangezien de uitstoot van geur, fijn stof en endotoxinen beëindigd wordt, zorgt de ontwikkeling voor een positieve bijdrage op het gebied van gezondheid en het woon- en leefklimaat.

5 UITVOERBAARHEID

5.1 ECONOMISCHE UITVOERBAARHEID

De grond binnen het plangebied is in eigendom van de initiatiefnemer. Omdat het een particuliere ontwikkeling betreft, zijn hier voor de gemeente geen financiële consequenties aan verbonden. De ontwikkelingskosten worden geheel door de initiatiefnemer gedragen. De kosten welke door de gemeente gemaakt worden voor de wijzigingsprocedure worden verrekend in de leges.

Mogelijke planschadekosten zijn voor rekening van de initiatiefnemer. Overigens is het niet de verwachting dat planschade optreedt. De herbestemming van het agrarische bedrijf zorgt namelijk niet voor een beperking van de activiteiten uitgevoerd door (agrarische) bedrijven in de omgeving. Bovendien is het aantal omwonenden beperkt. Op basis van bovenstaande kan geconcludeerd worden dat het plan economisch uitvoerbaar is.

5.2 MAATSCHAPPELIJKE UITVOERBAARHEID

De maatschappelijke uitvoerbaarheid hangt mede af van het betrekken van andere belangen dan die van de initiatiefnemers. In deze paragraaf wordt omschreven hoe andere belangen mede zijn betrokken in het planproces. Deze paragraaf wordt in de loop van de procedure aangevuld naar aanleiding van de ter inzage legging van het plan.

Omgevingsdialoog

De initiatiefnemers hebben een omgevingsdialoog gevoerd met de omgeving. Hiervoor is een inventarisatie gemaakt welke adressen daarvoor in aanmerking komen, zie bijlage 8. In individuele gesprekken zijn de plannen aan de keukentafel besproken. Alle betrokkenen uit de omgeving hebben aangegeven geen problemen te hebben met de beoogde ontwikkelingen aan de Reedijk 6 te Moergestel.

Wettelijk vooroverleg

Het concept wijzigingsplan is in het kader van het wettelijk vooroverleg voorgelegd aan de provincie Noord-Brabant, Waterschap De Dommel en de Veiligheidsregio. Hierna wordt aangegeven welke reactie (samengevat) is gegeven en tot welke aanpassingen dit wel/niet heeft geleid.

Provincie Noord-Brabant

In het vooroverleg advies van 3 november 2021 heeft de provincie Noord-Brabant gereageerd op het concept wijzigingsplan. In de reactie is het plan getoetst aan de bedoeling van de Omgevingsvisie en de Interim omgevingsverordening. Er worden in het advies vraagtekens gezet bij de realiteit en haalbaarheid van het plan om het aantal paarden te vergroten van 10 naar 70. Om de realiteit, haalbaarheid, de mate van volwaardigheid en de vraag hoe het bedrijf in de toekomst moet worden gezien (als recreatief of als overig agrarisch bedrijf) heeft de provincie de gemeente verzocht om een advies in te winnen bij de 'Adviescommissie Agrarische bouwvragen'.

Er is vervolgens door de gemeente Oisterwijk een onafhankelijk advies gevraagd aan de 'Adviescommissie Agrarische bouwaanvragen' over het voornemen om de locatie om te schakelen naar een paardenhouderij. De commissie heeft op 27 januari 2022 schriftelijk advies uitgebracht, dit advies is opgenomen als bijlage 9 bij de toelichting. Onderdeel van de advisering was een gesprek op locatie op 6 december 2021 en het beoordelen van een summier bedrijfsplan van de initiatiefnemers. De commissie is van mening dat de beoogde omvang van ongeveer 36 paarden niet de omvang heeft van een volwaardig agrarisch bedrijf maar wel van een reëel agrarisch bedrijf. De commissie acht de bestemming 'Agrarisch bedrijf' met functieaanduiding 'paardenhouderij' de meest passende bestemming voor de locatie Reedijk 6. Aangezien de plansystematiek van het vigerende bestemmingsplan een paardenhouderij toestaat bij elke agrarisch bouwvlak is de planologische wijziging beperkt gebleven tot het verwijderen van de aanduiding 'intensieve veehouderij'. Het vigerende bestemmingsplan buitengebied biedt ook geen andere wijzigingsbevoegdheden om te komen tot het toevoegen van een functieaanduiding 'paardenhouderij'.

Het concept bestemmingsplan sluit aan bij het advies van de AAB en is een passende herbestemming voor de beoogde bedrijfsopzet. Wel heeft het advies aanleiding gegeven het planvoornemen te verkleinen (grofweg 50% van het originele plan) tot een realistischer en meer haalbaar planvoornemen.

De provincie heeft daarnaast de opmerking meegegeven dat er nog twee andere paardeninitiatieven in de omgeving spelen. De gemeente is hier van op de hoogte, maar is van mening dat de initiatieven elkaar niet in de weg hoeven te zitten, zeker nu dit initiatief in omvang verkleind is. Wel heeft het gesprek met de AAB bijgedragen aan het verbeteren van het ondernemingsplan van de beoogd bedrijfsopvolgers. Hiermee heeft de gemeente er voldoende vertrouwen in dat hier een reëel agrarische bedrijf, in de vorm van een paardenhouderij kan worden geëxploiteerd.

Waterschap De Dommel

In het vooroverleg advies van 15 oktober 2021 heeft waterschap De Dommel gereageerd op het concept wijzigingsplan. In algemene zin heeft het waterschap geen bezwaar tegen de bestemmingswijziging. De verwijdering van verharding en sloop van de stallen wordt als positief gezien en de voorwaardelijke verplichting voor compenserende waterberging is akkoord. De uitwerking van de waterberging zou het waterschap graag anders zien. Op basis van de aangereikte informatie over de grondwaterstanden is het plan heroverwogen en aangepast conform de opmerkingen van het Waterschap, zie hiervoor de waterparagraaf. Afsluitend maakte het waterschap nog opmerkingen over het feit dat drainage niet is toegestaan onder rijbakken, hier is de toelichting op aangepast.

Veiligheidsregio

Per email heeft de Brandweer Midden en West Brabant aangegeven dat er voor deze locatie gebruikt kan worden gemaakt van het standaardadvies. Het 'Standaard Verantwoording Groepsrisico' van de gemeente Oisterwijk, d.d. 11 januari 2016 is toegezonden door de gemeente aan de initiatiefnemers. In dit geval gaat het niet om een plan waarin bijzonder kwetsbare objecten mogelijk worden gemaakt, of waarin sprake is van een ontwikkeling waarin het groepsrisico van belang is. Het plan ligt niet binnen 750 meter van een Bevi inrichting of binnen 30 meter van een snelweg. Hiermee is het aspect externe veiligheid voldoende onderzocht op basis van het standaard advies.

Zienswijzen

Het ontwerp bestemmingsplan wordt voor zes weken ter inzage gelegd. In het kader van de tervisielegging van het ontwerpwijzigingsplan kunnen belanghebbenden een zienswijze indienen. Tijdens de zienswijzeperiode is één schriftelijke zienswijze ingediend. Deze reacties is samengevat en beantwoord in bijlage 10. Tegen het uiteindelijke besluit kunnen belanghebbenden beroep instellen. De voornoemde procedure toont de maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan aan.

6 JURIDISCHE PLANBESCHRIJVING

6.1 ALGEMEEN

Op 1 juli 2008 is de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) en het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) in werking getreden. In artikel 1.2.5 van het Bro is onder meer bepaald dat bestemmingsplannen en wijzigings- of uitwerkingsplannen digitaal beschikbaar gesteld dienen te worden. Vanaf 1 juli 2013 is daarbij toepassing van de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP-2012) verplicht. Bij het opstellen van deze standaard is overigens ook rekening gehouden met het Informatiemodel Ruimtelijke Ordening 2012 (IMRO-2012) en de Praktijkrichtlijn Bestemmingsplannen 2012 (PRBP-2012). Dit wijzigingsplan past binnen de genoemde standaard.

6.2 WIJZIGINGSPLAN

Het digitale wijzigingsplan “Reedijk 6 Moergestel” is de verzameling van geometrisch bepaalde objecten, die is vervat in een GML-bestand (NL.IMRO.0824.WPReedijk6-ON01) met bijbehorende regels. Dit wijzigingsplan is langs elektronische weg uitwisselbaar en raadpleegbaar. Het geeft de bestemming en de bebouwingsmogelijkheden van de gronden aan.

Op de verbeelding (plankaart), getekend op een kadastrale ondergrond schaal 1:1000, zijn door middel van coderingen (via een combinatie van letteraanduidingen, arceringen en/of kleur) de bestemmingen aangegeven. Op de verbeelding is de begrenzing van het plangebied vastgelegd, evenals de van toepassing zijnde bestemmingen hierbinnen.

Alle gronden binnen het plangebied hebben de enkelbestemming ‘Agrarisch’. Het vigerende bouwvlak, met een oppervlakte van circa 97 are en 50 centiare en voorzien van de functieaanduiding ‘specifieke vorm van agrarisch – veehouderij’, blijft ongewijzigd. De functieaanduiding ‘intensieve veehouderij’ wordt verwijderd, waardoor de varkenshouderij ook in planologisch opzicht wordt beëindigd.

6.3 REGELS

In artikel 1 is opgenomen wat onder het wijzigingsplan “Reedijk 6 Moergestel” wordt verstaan. In artikel 2 is de verhouding tussen het bestemmingsplan “Buitengebied, correctieve herziening” en onderhavig wijzigingsplan vastgelegd. De regels behorende bij het bestemmingsplan “Buitengebied, correctieve herziening” zijn onverminderd van toepassing voor dit wijzigingsplan.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

► **Situatietekening gewenste situatie**

BIJLAGE 2

► Diertabel

BIJLAGE 3

► Verschilberekening Aerius

BIJLAGE 4

► Aeries berekening aanlegfase met toelichting

BIJLAGE 5

► Quicksan flora en fauna

BIJLAGE 6

► M.e.r.-besluit

BIJLAGE 7

► Situatietekening waterbergende voorzieningen

BIJLAGE 8

► Omgevingsdialoog

BIJLAGE 9

► **Advies AAB**

BIJLAGE 10

► Zienswijzennota
